

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia Poporului”, Sibiu.

Foaie politică.

Apare în fiecare Duminică.

INSERATE:

să primesc la **biroul administrației**, (str. Măcelarilor nr. 12).
Un șir petit prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Prigoniri fără sfârșit

Cum înțelege guvernul „împăcarea” — Omorul dela Bacamezeu — Goana contra tricolorului.

Prigonirile nebune și sălbatice ale guvernului nu mai încetează. Dar în săptămânile din urmă iele au ajuns nesuferite chiar și pentru noi românii cari 40 de ani dăm dovada că știm să suferim și să tăcem prea mult. Când auzi pe rând de toate mișeliile și sălbătăciile, îți vine să crezi, că circumitorii noștri, în graba lor de a face unguri din noi, și-au pierdut mintea cu totul și au început o goană descreerată.

Nu iese aproape zi lăsată de Dumnezeu în care să nu auzim de o nouă mișelie. Dăunăzi auziram de cei doi flăcăi uciși și alți vre-o 3—4 răniți la Țalna. Nu apucaram să-i îngropăm și iată jandarmiiucid pe altul la Bacamezeu lângă Făget (Bănat) într'un chip care face să nu te mai crezi sigur de viața ta. Dar afară de acestea pedepsirile și amenzile curg necontentit, lovind pe cărturari și țărani deopotrivă. Se născocesc cele mai ciudate învinuiri pentru a ne pedepsi cu sume mari, cum s'a făcut la Abrud cu dl Iancu. Femeile sunt pedepsite cu sume de bani și cu închisoare pentru tricolor. Cu deosebire goana împotriva tricolorului nu încetează.

Sunt sate și ținuturi întregi, cum e comitatul Albei-de-jos, unde după măcelul dela Țalna satele sunt pline cu jandarmi și cu armată pe spinarea oamenilor, pe cuvânt că poporul e „neliniștit”, pe când urzitorii neliniștei sunt cei cari au împușcat oameni nevinovați. Și în vremea asta adevărații răsculători, adevărații ațîțători, jandarmii, se plimbă tanțoși și cu mustețele răsucite ca niște pașale printre noi, jignindu-ne cu obraznicia mândriei lor, măsurându-ne cu ochii pe fiecare ca pe un răufăcător și căutând pare-că pretutindeni un prilej de nouă ceartă și vărsare de sânge.

Ce le pasă lor? Orice ar face, pe ori cîți ar omori, toate li-s'ar ierta și nu au teamă de nici o pedeapsă. Și cercetați dacă în toate ciocnirile astea careva dintre acești călai a pățit ceva, o lovitură sau o sgîrietură oricît de mică? Nimic. Sunt teferi, sănătoși și grași de mîncarea bună și de leafă pe care le-o plătim tot noi, birnicii țării, pe când țaranul și muncitorul e silit să plece cărduri-cărduri în America, să nu piară aici de foame.

Și pe lângă toate astea pupăză peste colac, tot mai auzim vorbindu-se de drăguța de „împăcare”. Sunt atît de haini circumitorii aceștia, încât nu li-e rușine nici acuma să spuie lumii că vor să facă cu noi o „împăcare”. Aici acasă ne închid, ne globesc, și împușcă pe tinerii noștri ca pe niște câni de cari nu-i nici un păcat și în acelaș timp, cu pușca fumegîndă încă și cu mâna plină de sânge, ici îndrăznesc să spuie că se prăpădesc de dorul păcii cu românii!

Apoi, dle Khuen, poate că vei putea să amăgești lumea străină să te creadă, dar nu vei găsi nici un singur român care să nu te rădă în față dacă i-ai spune astea. O batjocură mai mare, mai sângeroasă, nu ar putea să născocescă nici mintea cea mai îndrăcită decît cea pe care vrei să ne-o faci. Acuma știm cum înțelegi „pacea”: *cu vărsări de sânge, cu morți și răniți, cu temniță și gloabe, asta ți-e „pacea”!* Când om fi toți morți, ori în pușcărie, atunci va fi „pace”, după gîndul Dtale.

Dacă însă crezi că cu mijloacele astea vei putea să ne „împaci” să ne faci mai domoli, mai moi și mai fricoși, te înșeli. Iești tare acuma și jandarmii Dtale ne bat și ne „înving” necontentit, e drept, dar noi numai odată vom învinge și atunci va fi sfârșitul tuturor suferințelor noastre

Omorul din Bacamezeu.

O nouă cruzime a jandarmilor se vestește din comuna Bacamezeu lângă Făget, în Bănat. Sângele ți-se aprinde și inima ți-se înțeștează când cetești cum a fost ucis un flăcău român nevinovat. Iată ce se scrie din Făget *Tribunlt.*

Făget, 15 Sep'tembrie.

Un martor ocular, demn de toată credința, Gheorghe Matiaș, țaran din comuna Bacamezeu, povestește următoarele:

„Ieri (Miercuri) dimineața pe la carele 6 eram mai mulți feciori dela noi din sat adunați la un păhar de bere în birtul lui Fischmann. Cu noi la masă era chinezul nostru Filimon Tisan. În birt era lume multă și, lucru firesc, și vorbă multă, dar fără a fi larmă mare.

De-odată intră în birt un jandarm —

spun că-l chiamă Mike — armat numai cu sabia și se îndreptă spre masa noastră.

„Ce faceți larmă aici?” ne strigă și fără de nici un motiv prinde de după cap pe Ion Lungu, zicându-i: „Tu vii cu mine!”

La aceste Chinezul interveni la jandarm, ca se nu-l escorteze, de-oarece n'a făcut nimic rău. Fără însă de a da ascultare vorbelor chinezului, jandarmul împinse pe Lungu pe ușă afară. Noi, curioși să vedem ce se va întîmpla cu bietul Lungu, plecarăm cu toții după ei. Ajunși înaintea cazarmei, jandarmul îmbrânci pe Lungu pe poartă înlăuntru. Apoi întorcându-se către noi zbiră: „Acuma cu toții în lăuntru!”

Ce era să facem? Am intrat unul câte unul. Mai la urmă iera Traian Murărescu. Acesta — fără însă de a se împotrivi — zise: Domnule n'am făcut nici un rău, pentru ce să intru? Cu o injură cocișească jandarmul îmbrânci brusc și pe Murărescu în curtea cazarmii.

Subt poartă erau doi jandarmi cu puști cari, îndată ce ajunse Murărescu lângă ei, începură a-l lovi cu patul puștilor, iar Mike scoțînd sabia îl lovea cu mânerul în piept. Deodată, fără ca Murărescu să se fi împotrivit cătuși de puțin, Mike îi implantă sabia în coastă, și tot atunci îi strigă: „Lasă-te pe spate!” Apoi jandarmul alergă în cazarmă, de unde se întoarse îndată cu ac și ață, poate pentru a coase rana lui Murărescu, dar era prea tîrziu, căci bietul biet își dăduse sufletul.

Toate aceste s'au întîmplat subt ochii noștri, fără de a ne putea da seamă, că do ce? Pe noi ceilalți ne-au mai ținut în cazarmă pînă tîrziu după prînz, când apoi un locotenent de jandarmi, venit dela Lugos, ne-a dat drumul.

Așa domnule cum spune feciorul acesta, toate acestea le-am văzut și eu — zise un țaran mai în vîrstă, care ascultase declarațiile lui Matiaș.

„Cine ești dumneata?” îl întrebai.

Sunt chinezul din Bacamezeu.

Așa dară și chinezul a întărit toate spusesele martorului.

După Traian Murărescu a rămas nevastă și un copil.

Astăzi va descinde comisia pentru a face autopsia cadavrului. Apoi va porni ancheta, care va constata, — că jandarmul era în drept de a folosi arma“...

Pînă cînd toate aceste?

Corresp.

Goana după tricolor în Munții Apuseni.

În luna Iulie dl Ioan Iancu, proprietar de mine și director de bancă în Bucium-Poeni, a fost pedepsit de solgăbirăul din Reșia cu suma de 200 cor. pentru următoarea mirozenie:

Caii numitului proprietar — zice fibirăul

în judecata sa — plecând de acasă în 20 Iunie spre Abrud, purtau pe cap colorile roșu, galben, vânăt, în așa rând așezate, că ele scoteau la iveală colorile unei naționalități străine, și anume: *pe fruntea calului atârna o pantlică roșie, sufl ureche o placă de aramă galbenă sub care era prinsă o pantlică vânătă.* Și așa a mânat cocșul numitului proprietar în Abrud, unde în piață, fără nici un scop s'a întors cu căruța goală împrejur, despre ce s'a incredințat și un jandarm. Podobirea în acest fel a cailor, cuprinde în sine hotărât și fără nici o îndoială o „ațătare naționalistă,” care în oazul de față s'a săvârșit în chip provocător și demonstrativ, fiind colorile aplicate roșu-galben-vânăt, emnele unui stat străin!... etc.

„Cu prilejul pertractării luându-se în privire caili mânați la Roșia, acum bate încă și mai tare la ochi, că pe capul cailor atârna în jos pantlicele roșie și vânătă, iar placa rotundă de metal, deși de aproape privită, e de culoare sură de nickel, dar de departe arată colorarea galbenă.”

După judecata dl Iancu a chemat pe judecători și le-a mai arătat odată bucata de nickel și i-a întrebat să spună drept dacă ea e galbenă. Judecătorii au încercat-o și au bolborosit câteva cuvinte, că nickelul nu are culoarea galbenă. Dar judecata a rămas judecată și dl Iancu a plătit.

O doamnă pedepsită pentru tricolor.

Unirea din Blaj are următoarele:

Un caz mai proaspăt e cazul Doamnei preotese Handrea din Măntrele. Aceasta harnică și isteasă doamnă, primise pe vremuri pe candidatul nostru de deputat dl Maniu cu flori și cu dragostea unui suflet bun. — Buchetul ce-l oferise dlui Maniu era prins într-o fundă tricoloră — și aceasta fundă pusă fără gânduri de demonstrație, aduse asupra dnei Handrea mânia administrației care se arată în amendă în bani și temniță vre-o câteva zile. S'a făcut recurs contra acestei sentințe, care a făcut mult sânge rău printre inteligența din jur.

Rezultatul recursului se poate prevedea: — porniți spre prăpastie, nu se vor mai putea opri. Administrația, în zelul ei bolnăvicioasă, nu ne cruță nici femeile.

Răvașul săptămânii.

„Zile mizerabile”.

Telegraful Român, foaia metropoliei din Sibiu varsă lacrimi amare. Un domn oare-care, spune iel, i-a trimis o scrisoare, în care laudă ticăloșiile ce se publică în acest ziar, laudă politica trădătorilor Mangra, Brota și Slavici. Dar ziarul Telegraful, dl acesta nu îndrăznește să iscălească scrierea. Iată, spune confratele nostru, ce zile mizerabile am ajuns. Naționaliștii ne prigonesc și ne țin în spaimă încît nimeni nu mai îndrăznește să-și spuie părerea și să o iscălească!

Iar noi răspundem astfel: Slavă Domnului, că am ajuns totuș vremurile acestea. Căci dacă trădătorii și „moderații” au început să se plângă de „vremuri mizerabile”, aceasta va să zică că am început să-o ducem mai bine, întocmai cum se plâng hoții că sunt „vremuri ticăloase”, când poliția începe să-i păzească prea aspru și nu mai îndrăznesc să fure ziua în ameză mare!

Prin urmare, vaetă-te înainte dragă „Telegraful”, de data asta, cel puțin, ne plăci! Tot zile mizerabile ca astea să-ți dea Dumnezeu!

Cum mai stăm cu „împăcarea”.

Cele ce se petrec în audiențele miniștrilor la împăratul nu se află aproape nici odată. Ne putem însă închipui ce se va petrece în curând, când prim-ministrul Héderváry va merge la împăratul ca să-i raporteze despre împăcare. Convorbirea lor se va urma cam așa fel:

Împăratul: Ei, cum mai stăm cu împăcarea românilor, dragă Héderváry?

Héderváry: Întâi a mers încet și foarte greu Maiestate, fiindcă am încercat o cale greșită, până când am nemerit alta mai bună, de atunci merge mai repede.

Împăratul: Și cum ai făcut?

Héderváry: Pe calea întâie am împăcat numai trei români, pe Mangra, Brota și Slavici. Văzând că nu mai pot face spor, am început altă cale și am mai împăcat de atunci vre-o un-spre-zece români.

Împăratul: Pe cine?

Héderváry: Am împăcat cinci la Mărgineni în comitatul Făgărașului, doi la Marcoveș în Bănat pe unul din Tulgheș în cercul Șomeței, pe doi din comuna Tâlna, pe unul din Bacamezeu lângă Făget....

Împăratul: Dar cum i-ai împăcat pe aceia?

Héderváry: Am pus pe jandarmi să-i puște.

Împăratul: Dar așa nu vei putea împăca mulți români?

Héderváry: La început merge încet, căci jandarmii încă nu au destulă îndrăzneală. Să tem de pedeapsă, prostii, dar acuma cred că vom face spor mai repede, căci jandarmii s'au deprind tot mai bine....

Primejdia holerei.

Prin orașele de lângă Dunăre holera se întinde tot mai mult, cu toate măsurile foarte aspre luate de autorități. Numai în Mohács s'au îmbolnăvit până acuma peste 10 de persoane de holeră. În Kulocsa, în Baja, până și în Pesta s'au întâmplat îmbolnăviri. Ieste un noroc, că în ținuturile locuite de români în țara noastră până acuma nu s'a ivit nici un caz de holeră.

În România s'au întâmplat două cazuri de holeră. Unul e muncitorul italian Costache Bria, din Galați, și altul e muncitorul Miteșcu din Brăila. Boala a fost adusă de vaporul „Bosnia” din Italia. Cele mai aspre măsuri s'au luat pentru a opri întinderea bolii.

Dela comanda militară a Sibiului, aflăm că adunarea de control a glotașilor (Landsturm) nu se va ține anul acesta, avându-se în vedere primejdia holerei.

Serbările dela Dej.

Adunarea generală a „Astrei”.

Cea mai înaltă însoțire pentru ridicarea în cultură a neamului românesc din țara noastră, Asociația Transilvană și-a ținut Duminecă și Luni adunarea iei generală la Dej. A fost o sărbătoare măreață, plină de însuflețire și de căldura simțirilor românești. Inimile tuturor s'au unit din nou în dragostea pentru comoara noastră cea mai scumpă: limba și cultura românească. Fruntașii s'au întâlnit și au rostit cuvinte frumoase și luminate ca ale dlui A. Barseanu, și au luat hotărâri bune pentru înaintarea noastră culturală spre binele neamului. Fruntașii din părțile Dejului cari au găzduit adunarea și-au dat toată silința și au făcut o sărbătoare strălucită. Se poate spune că adunarea a fost una

din cele mai frumoase de când trăiește Asociația. Ea a fost o nouă dovadă că în ciuda tuturor asupritorilor și prigonitorilor trăim și avem puterea de a trăi mai departe. Fiecare din aceste adunări e pentru noi o biruință asupra dușmanilor cari vor să ne nimicească, o biruință a *mintii* și *inimii*. Căci acestea sunt arme mult mai puternice decât pușca și sulțile jandarmului și iele vor trebui să biruiască la urmă...

Ziua întâie.

În cele două zile ale serbărilor Dejul a fost plin de lume românească și de grai românesc. Comitetul a sosit Sâmbătă și a fost întâmpinat cu dragoste la gară de românii din Dej. Seara oaspeții, românii din Dej și din alte locuri, s'au adunat spre a se cunoaște și a se înfrăți. Ierau vre-o 200 de persoane.

Duminecă serbările au început după obiceiul românesc cu slujbă bisericească în cele două biserici românești. În biserica unită răspunsurile au fost date de corul din Năsăud, dirijat de profesorul Augustin Bena.

La ceasul 10^{1/2} ședința a fost deschisă în sala comitatului prin minunata cuvîntare, plină de gândiri frumoase, cu un grai curat și cumpătat dlui vicepreședinte Andreiu Barseanu. În altă parte a foii noastre vorbim pe larg despre această frumoasă cuvîntare. Sala plină a ascultat cu mare luare aminte. Între ascultători au fost și deputații naționaliști Dr. Teodor Mihali, Dr. Nicolae Șerban, Dr. Ștefan C. Pop, apoi dnii Partenie Cosma, Părintele Vasile Lucaciu, Nicolae Ivan, Octavian Tâslăuanu, L. Lemeni, N. Vătășan, Aurel Cosciuc, acești din urmă veniți din Sibiu, Dr. Gavril Tripon, Dr. Victor Onișor (Bistrița), Gavril Precup (Blaj), Dr. V. Braniște (Lugoj), Dr. Ilarion Rusan (Noerich), Dr. Liviu Micșă, Dr. Ioan Vaida, Dr. Iosif Boca (Dej), și mulți alții. Au fost cu totul aproape 2000 de persoane de față.

După cuvîntarea dlui Barseanu a vorbit deputatul național dl Dr. Teodor Mihali în numele românilor din comitatul Solnoc-Doboca. În cuvinte călduroase iel a salutat Asociația care a venit la Dej ca să-și ție adunarea. Cultura națională, a spus, ieste ținta noastră a tuturor, „Asociațiunea” e purtătoarea iei și pentru aceia o salută cu dragoste și căldură în Dej.

Dl Dr. Ștefan C. Pop a salutat „Asociația” în numele surorii iei mai mici „Asociația culturală” din Arad.

Amândurora le-a răspuns dl Andreiu Barseanu mulțămindu-le.

Toate cuvîntările rostite cu avânt și putere au stârnit mare însuflețire și au fost primite cu strigăte de *Să trăiască*.

S'au ales apoi patru comitanti pentru raportul general, pentru candidări, pentru înscrierea membrilor noi și o comisie financiară.

Dl președinte vestește că s'au făcut două propuneri, una a dlui Ion Mihai din Sibiu, privitoare la înființarea unei școli agronomice și alta a dlui Ion Corbu din Sibiu, pentru alcătuirea unei cărți de citire pentru sătenii. Cele două

propuneri se dau la comisiune care le va cerceta.

După aceia părintele protopop *Dr. Elie Dălanu* a cetit o prea frumoasă conferință despre baronul Vasile Pop. Baronul Pop, născut din satul Berind, lângă Cluj, a fost întâi profesor în Blaj. Mai târziu ajunge judecător în Sibiu, apoi sfetnic în ministerul de justiție în Viena. În anul 1861 a fost numit vicepreședintele guvernului din Ardeal și președintele celui mai înalt tribunal din Ardeal în Sibiu. În orașul acesta iel a fost ales președinte și al Asociației, pe care a condus-o vreme de nouă ani. Toată viața sa a fost un român înflăcărat, care a lucrat pentru ridicarea neamului său și a luptat pe lângă străini pentru drepturile noastre. Moartea lui (în 1875) a fost deplânsă de toți fiii neamului.

Di *Bârșan* a mulțămuit conferențiarului.

Banchetul și serbarea poporului.

La ora 1 s'a dat o masă mare cu peste 200 de persoane. Au fost de față afară de toți fruntașii noștri și prim-comitele (fișpanul) contele *Bethlen*, primarul orașului Dej. A fost o masă cum rar se vede. Toată floarea neamului, deputați, canonici, avocați, director, de bancă, profesori, protopopi și preoți ședeau, iar printre iei ca o floare mândră câte o cocoană frumoasă. Au vorbit d-nii *A Bârșeanu* închinând în sănătatea Maestății Sale împăratului, dl *Dr. Mihail* pentru diregătorile cari și-au trimes reprezentanții, căruia i-a răspuns contele *Bethlen*; asesorul părintele *N. Ivan* pentru românii din Dej, protopopul *Herman*, *Cherecheș* și *Dr. G. Tripon*.

După prânz s'a ținut o serbare de popor, la care a vorbit poporului dl *Aurel Coșciuc* (Sibiu), despre cultura pământului.

Seara s'a jucat teatru cu bucățile: *De ochii lumii*, *Ferfa* de *Miclescu* și *O soacră* de *Caragiale*.

Ziua a doua.

În ședința a doua a fost o clipă de mare însuflețire când s'a proclamat membru onorar marele ocrotitor al culturii românești, sprijinitorul școalei și bisericeii românești, boierul *Vasile Strotescu*. Sala întregă a aplaudat și a izbucnit în strigăte mari de *Trăiască Strotescu*, deși iel nu iera de față.

Toate rapoartele comisiei au fost primite. Din raportul d-lui *Dr. Liviu Micșă*, s'a constatat cu mare bucurie că s'au înscris 46 de membri noi, anume 8 fondatori (cu câte 400 de cor.), 8 pe viață (cu câte 200 de cor.) și 30 ordinari. S'a încasat suma de 5560 de cor.

La alegerea comitetului au fost aleși președinte dl *Iosif Șterca Șulut*, vice-președinte *Andrei Bârșeanu*, iar în comitet s'au ales pe lângă vechii membri și d-nii *Dr. Ion Lupăș* (Săliște), *Ion Agârbiceanu* (Orlat) și *Gavril Precup* (Blaj) în cari se pune mare nădejde că vor lucra spre folosul „Asociației”.

Adunarea viitoare va avea loc la Blaj, unde se va serba jubileul de 50 de ani dela întemeierea „Asociației”.

Adunarea a fost încheiată în mare însuflețire prin vorbirile d-lor *A. Bârșeanu* și *Dr. Șt. C. Pop*. Toată lumea a plecat acasă, spunându-și că a luat parte la una din cele mai frumoase și mărețe adunări.

Avem dreptul la cultură națională?

Di *Andrei Bârșan* răspunde în Dej la întrebarea asta.

La adunarea generală a Asociației ținută la Dej, unul din cei mai aleși și buni din cărturarii noștri dl *Andrei Bârșeanu*, a rostit o cuvântare minunată și plină de frumusețe și înțelepciune. Măiestria d-lui *Bârșeanu* e de a vorbi la o adunare culturală despre lucruri politice, fără ca totuși vrăjmașii noștri să-i poată face vină pentru asta.

Di *Bârșeanu* a atins și de data asta mai întâi starea noastră după alegeri. A spus că nu avem să pierdem nădejdea, căci am văzut și *semne bune* la alegeri și *aurul în joc se lămurește*. Iată ce a spus în partea asta:

Aproape un an de zile s'a scurs pe albia nesfârșită a vremii, de când ne-am intrunit mai pe urmă în sediul de căpetenie al Asociației noastre, încălziți de raza amintirii primului ei președinte, a nemuritorului *Archieu Andrei Șaguna*, — un an plin de nenorociri elementare pentru multe părți ale țării, bogat în desamăgiri în multe privințe pentru noi Românii, dar pe care cu toate acestea, nu-l putem însemna cu negru, deoarece pe lângă toate năcazurile totuși ne-a adus și unele semne de bucurie, dovedind încă odată adevărul vorbelor bătrânești că *aurul în joc se lămurește!*

Care-i ținta noastră?

„Ținta nizuințelor noastre de un lung șir de ani — zice dl *Bârșeanu* — nu este alta, decât crearea unei culturi naționale românești, potrivit însușirilor etnice ale poporului nostru și în armonie cu nizuințele culturale ale Românilor din celelalte țări, în care soarta ne-a împărțit și o conviețuire pacinică și deamă cu celelalte neamuri din mult iubita noastră patrie.”

Va să zică vrem să avem cultura noastră *românească națională*, adică școli românești, cărți, învățătură și știință românească. Dar vrășmașii noștri sunt haini, iei vor să ne dea carte și învățătură străină ca să ne răpească limba și să ne ia naționalitatea, să ne facă *unguri*. Ba iei merg pină acolo, că nu recunosc că am avea nici măcar dreptul de cultură națională în țara asta, zice dl *Bârșeanu*. Și iată cum le răspunde tot dânsul:

„Dreptul de a avea cultură națională proprie, este unul dintre drepturile naturale cele mai de căpetenie ale unui popor. El se poate asemăna cu dreptul omului la viață, la partea sa de aer și de lumină. Și precum omul, amenințat în existența sa, are dreptul a se apăra din toate puterile sale, dând din mâni și din picioare, tot astfel un popor, a cărui viață culturală este atacată, e îndreptățit a folosi toate mijloacele ce-i stau la îndemână pentru apărarea limbii sale strămoșești, a tradițiilor și a obiceiurilor sale, a portului, cântecelor și jocurilor, a religiei și a literaturii naționale.

A nu recunoaște acest drept, ar însemna a vești ca principiu războiul de stărpire

între oameni. A da pe cel mai slab pradă celui mai puternic, a pune pe tron tirănia, a aduce pe om iarăși la starea fiarelor sălbatice. Și tocmai pentru a feri societatea omenască de asemenea situații primejdioase, statele organizate din timpurile mai nouă, compuse din mai multe naționalități, au adus legi potrivite, prin cari se asigură fie-cărui popor dreptul la viață sufletească proprie, conform însușirilor și dispozițiilor sale moștenite din moși din strămoși.

Acolo, unde aceste legi se păzesc, popoarele se simt fericite și statul înaintază văzând cu ochii; îndată-ce însă volnicia se ridică peste legi; amenințând dreptul altora la viață sufletească, bunaînțelegere dintre cetățeni dispăre.

Dar nizuința fiecărui popor la crearea unei culturi naționale nu este numai un drept, ci în același timp este și o datorință.

Dacă este adevărat, că menirea omului pe pământ este progresul, fiind dator fie-care individ a face un pas mai departe decât părinții sei, tot astfel și menirea popoarelor nu poate fi alta decât progresul, având fie-care din ele datoria a-și desăvirși însușirile sale caracteristice și astfel a contribui la înaintarea obștească a omenimei, sau cu alte cuvinte: a ajuta cultura tuturor neamurilor, prin desăvârșirea culturai sale naționale.

Supunându-se acestei legi a progresului și urmând esemplul popoarelor mai înaintate, poporul nostru din această patrie, ajuns la conștiința de sine, de asemenea se năzui a-și crea o cultură națională, studiindu-și și prețuindu-și tot mai mult limba strămoșească, cercetându-și și trecutul său, observându-și datinile și obiceiurile și peste tot căutând: „Să-și lumineze mintea cu învățăturilo”, după îndemnul dascălului de odinioară dela Arad, *Dimitrie Cichindeal*.

Vătmăt-a oare poporul nostru, urmând astfel, cât de puțin interesele altor neamuri, sau numai și-a făcut datoria către sine însuși? Atins-a el, cât de cât, prin cultivarea însușirilor sale caracteristice și prin nizuințele sale de înaintare economică, interesele patriei comune, sau, dimpotrivă, a contribuit și contribuie la întărirea ei? Răspunsul la aceste întrebări, cred, că reiese de sine pentru fie-care om cu mintea la loc.

Lucrarea noastră pentru înaintarea culturală în sens național nu este o acțiune agresivă, ci dimpotrivă o acțiune de conservare proprie în cel mai strict înțeles al cuvântului, iar din punct de vedere al totalității cetățelor ea nu poate fi privită decât ca salutară, având în vedere că binele totalității se razimă pe binele părților constitutive.

Lucrând pentru înaintarea culturală și economică a poporului nostru, noi lucrăm pentru binele patriei întregi și astfel am avea tot dreptul să așteptăm, ca lucrarea noastră să fie prețuită după cuviință și sprijinită în loc de a fi privită cu ochi răi și stânjenită.”

Sînt românii un popor pentru cultură?

Dar vrășmașii noștri merg pină acolo încît spun că *românii nici nu ar fi în stare să-și întemeieze o cultură națională*. Cu alte cuvinte iei ne cred lipsiți de istețimea, deșteptăciunea și priceperea pentru cultură. Pentru a dovedi că nu ieste așa, dl *Bârșeanu* povestește toată istoria culturii românești pe scurt. Istoria asta dovedește ea singură, că da, sîntem în stare să ne întemeiem o cultură națională și că am și întemeiat-o, deși vrăjmașii ne-au pus piedeci neconținute. Pentru a do-

vede însă isteșimea și darurile frumoase ale poporului românesc, nu trebuie să ne lăudăm noi, ci să vedem ce spun străinii. Iată ce a scris bunăoară învățatul neamț Hoffmann acum sunt 60 de ani despre români:

„O putere de pricepere mai repede, o minte mai clară, o agerime mai mare, împreună cu îndemnare în purtări, cum o întâlnești une-ori și la românul cel mai de rând, nu vei găsi nicăieri. Acest popor, unit și cultivat până la gradul cel mai înalt al civilizațiunii, ar fi vrednic a sta în capul culturii întregi a neamului omenesc. Și ca să nu lipsească nimica și limba lui ieste sonoră, frumos sunătoare și bogată, încât s'ar potrivi de minune pentru cel mai cultivat popor de pe fața pământului!”

România și Turcia.

Cum s'au schimbat vremurile! Vreme de sute de ani vrășmașul cel mai cumplit al țărilor românești a fost turcul. Domnii Munteniei și ai Moldovei au purtat nenumărate războaie și au dat sute de lupte, în cari au murit sute de mii de români, luptând împotriva turcului. Cei mai mari domni români, Mircea cel bătrîn, Ștefan cel mare și Mihail Viteazul, au câștigat cele mai frumoase biruințe în luptă cu sultanii turci. Au trecut 33 de ani abea de când la Plevna românul și turcul au dat piept și s'au ucis în cumplit război, iar azi?

Azi în țările Balcanului, România nu are prieten mai bun ca pe turcul. Turcia și România se apropie azi și prietenia lor se spune că a ajuns să se pecetuiască într'un legământ strîns, într'o învoială de tovărășie și ajutor împrumutat pentru vreme de război. Cum s'a întâmplat asta?

Românul și turcul au acelaș dușman.

De când Turcia a pierdut stăpînirea peste țara românească, România nu mai are nevoie să o dușmănească. În politica țărilor, dușmănia veche nu se păstrează. Dacă ea s'a stins, dușmanii vechi se împrietenesesc și se pot prinde în cea mai bună tovărășie, mai cu seamă dacă trebuie să se aperse amândoi de altul, care caută să-i surpe. Așa și România și Turcia. În vremea din urmă s'a ridicat și s'a întărit un stat nou care nu iera prețuit mai de mult: *Bulgaria*. Țara asta mică de oameni cam încâpășinați, dar foarte harnici, e așezată tocmai la mijloc între Turcia și România. Pentru a-și mări țara, bulgarii și-au pus de gând să rupă de la fiecare vecin câte o bucată de pământ, la stînga dela România vor să ia *Dobrogea*, iar la dreapta trag cu ochiul către ținutul *Macedonia*, care-i a turcilor. În dorința asta a lor, bulgarii au un sprijinitor puternic care pe ascuns îi îndeamnă și-i ocrotește: *Rusia*, Muscalul cu căciula mare și cu cizmele lui, de mult vrea să ajungă să calce pe pământul turcului și să puie mâna pe *Țarigrad* sau *Constantinopol*, capitala turcească. Apoi România cea tinărlă îi ieste un spin în ochiu, căci îi ține calea către *Țarigrad*. Pentru aceia rusul pe ascuns îndeamnă pe bulgar și îi face inimă. Va să zică România și Turcia au aceeaș dușman și e firesc să se întovărășească pentru apărare. Bulgarul și rusul amenință deopotrivă și România și Turcia, și pentru aceia iele se apropie și-și

dau mâna. Când Rusul și bulgarul îi vor vedea împreună, vor pierde curajul, căci unde-i unul nu-i putere, dar unde-s doi puterea crește și dușmanul nu sporește.

O alianță turco-română?

După toate astea în străinătate începe a se vorbi, că cele două state au încheiat sau au de gând să încheie o alianță. Ce-i o alianță? O învoială, un legământ făcut între două state, după care fiecare stat se îndatorează a ajuta cu armata sa pe celalalt stat la vreme de război. Va să zică, dacă bulgarul ar încerca să puie ghiara sa lacomă pe Macedonia, atunci România ar sări să ajute pe turci, sau întors, dacă bulgarul ar năvăli să ia Dobrogea, românii ar primi ajutor dela oastea turcească și nici rusul nu s'ar încumeta să se amestece ca să nu-și frigă degetele.

Nu se știe dacă alianța asta s'a făcut, deși ziarle din Paris o vestesc, ca împlinită gata. Ieste însă drept, că primul ministru turc Hakki Pașa a fost săptămânile trecute la București și a vorbit cu dl Ion Brătianu, prim-ministru român și e sigur că cei doi oameni de stat nu vor fi vorbit despre vremea bună, ei vor fi pus ceva la cale. Așa s'a făcut prietenia turco-română de care să vorbește azi pretutindeni.

Insoșirile de credit sistem Raiffeisen.

Comitetul central al „Reuniunii române agricole sibiene”, adresează către Direcțiunile Insoșirilor de credit sătești, următorul apel:

Onorată Direcțiune!

De data aceasta ne găsim în plăcuta pozițiune de a Vă face comunicarea îmbucurătoare, că cauza Insoșirilor de credit (sătești) românești din Transilvania și Ungaria, a fost adusă în zilele prime ale lunii Septemvrie în mod demn la cunoștința „Congresului cooperative internațional din Hamburg” și prin el, la cunoștința cercurilor competente din străinătate.

Dacă la acest congres memorabil cu puțință a fost a se tracta despre mișcarea propriu zisă a Insoșirilor noastre de credit, meritul este a se atribui stăruințelor și propagandei intensive făcute, de Reuniunea noastră agricolă, prin faptul că stăruind cu mulți ani înainte asupra Insoșirilor peste tot, a adus la cunoștința obștei roadele binefăcătoare rezultate din munca desinteresată a pușinelor noastre Insoșiri din comitat, și această muncă îndemn a fost, încurajare a fost pentru înființarea de tovărășii și în celelalte comitate locuite de Români.

Cum însă mai este mult de făcut în această direcțiune, credem de datorința noastră de a ținea mereu la suprafață această afacere arzătoare și a pune mereu în evidență tot ce se face în aceasta direcțiune și mai ales de a arăta pe calea Raportului nostru general rezultatele obținute de Insoșirile noastre de credit.

Indrăzuim a Vă ruga, să binevoiți a ne transpune cu posibilă grabire socotelile Insoșirii D-voastre sistem „Raiffeisen” pe 1909, însoșite de un raport amănunțit, din care să fie evidente schimbările referințelor economice din comună dela înființarea Insoșirii încoaci; numărul membrilor însoșirei, al deponentilor, cu minimul și maximul depunerilor din direcțiune și al celor din comitetul de supraveghere. Din acelaș raport să fie mai departe evidente lucrările de interes obștesc economic între-

prinse de Insoșire, cum și cele ce intenționează a întreprinde în viitor.

Cu o cale ne luăm voie a pune și da data aceasta Onorabilei Direcțiuni în vedere, că pentru a asigura bunul mers în atacerile însoșirei și pentru a regula referințele dintre Insoșiri și organele statului cu privire la bilanț și imposit, la rapoarte anuale etc., am recurs la bunăvoința Direcțiunii Cassei de păstrare din Săliște, rugându-o ca să însărcineze pe directorul său, dl Constantin Herța, ca în calitate de revizor general să facă reviziuni la toate însoșirile noastre, cu acel adaus, că dacă D-voastră până în prezent n'ați reflectat la întervenirea d-lui Herța, să binevoiți a o face fără zăbavă, dat fiind, că modestele jertfe, pe cari însoșirea le-ar aduce, să compensează prin instrucțiunile folositoare, ce domnul Herța le dă persoanelor încredințate cu purtarea comptabilității.

Spre orientarea D-voastră vă punem în vedere, că cauza înființării Centralei Insoșirilor noastre ce ne-a preocupat dela alcătuirea primelor noastre Insoșiri sătești și continuu ne preocupă și astăzi, e atât de înaintată, încât în timpul cel mai apropiat Insoșirile noastre vor fi chemate la adunarea generală constituantă!

De încheiere Vă mai comunicăm, că cu scop de a urma pregătirea actelor recerute la diferitele ocazii am tipărit și punem în vânzare cu preț redus blanchetele următoare: a) Protocolul adunării generale; b) Consemnarea alfabetică a membrilor; c) invitări la adunarea generală; d) declarațiuni de participare; e) declarațiuni de eșire din Insoșire; f) documente de cauză; g) rapoarte anuale către tribunal; h) rapoarte cvartale către tribunal despre schimbarea intrată în șirul membrilor; i) atestat comunal despre convocarea adunării generale; j) registre despre cumpărarea de imobile; k) registru despre votarea împrumuturilor și l) registrul membrilor.

Mulțămindu-Vă pentru osteneala D-voastre, Vă rugăm să primiți expresia dragostei frățești.

Sibiu, 17 Septemvrie 1910.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu.”

Pant. Lucaș, Victor Tordășianu,
prez. secretar.

O nouă despărțire a Astrei.

Despărțirea Nocrich.

La 28 Aug. 1910 s'a împlinit anul dela înființarea despărțirii Nocrich a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.” Până aci cele 16 comune, cari formează acest despărțământ, erau împărțite (pe hârtie) parte la despărțirea Agnitei, parte la a Sibiului. „Despărțirea Agnita” ani dearândul a fost în neactivitate, până la venirea în mijlocul nostru a vrednicului fruntaș Nicolae Petra-Petrescu, care i-a dat nouă viață. Fruntașii și poporul românesc din comunele: *Nucet*, *Cornățel*, *Hosman*, *Fofeldea*, *Tichindeal*, *Vurpăr*, *Gijasa de jos*, *Gijasa de sus*, *Alfina*, *Bendof*, *Răvășel*, *Nocrich*, *Marpod*, *Săsăuș*, *Chirpăr* și *Ilimbar* au cerut înființarea unei nouă despărțiri centrale în mijlocul lor, fiind Sibiul și Agnita prea depărtate.

Noua despărțire a Nocrichului a ținut cea dintâie adunare generală în frumoasa comună românească Fofeldea în ziua de 28 Aug. Această zi a fost în adevăr o zi frumoasă de sărbătoare. Poporul de aici a întâmpinat so-

sirea oaspeților cu areuri de triumf, împodobite cu frumoasele țesături ale femeilor din Fofeldea, cari până azi n'au părăsit „vălătura“ de pe cap, această podoabă a vechiului port românesc cu multă dibăcie înflorată, cum numai fofelzenele știu...

La sunetul clopotelor grupuri de tineri și bătrâni din loc și jur suiau dealul la biserică, unde s'a ținut un parastas întru amintirea zilei de 100 de ani dela nașterea lui Treboniu Laurian, fiu al acestei comune. Au servit preoții Valeriu Bonea, Ioan Petrișor și Ioan Tatu. dl Dr. Enea Andrea, adv. în Noerich cetește conferința ocazională de Horia Petra-Petrescu despre »Treboniu Laurian«. Intre cei de față ierau multe rude de ale lui Laurian. Pe fața lor citeam mândria românească de a fi avut în familia lor un om atât de însemnat.

Directorul desp. dl Nicolae Petra-Petrescu deschide apoi adunarea printr'un discurs izvorât din caldă inimă românească, arătând însemnătatea și scopul Asociațiunii.

Secretarul Ioan Pampu în raportul general arată cauza care a cerut înființarea despărțirii acesteia. Din Raportul general reiese, că activitatea comitetului a fost rodnică. Aproape în toate comunele s'au înființat agenturi și biblioteci pentru popor. În mai multe comune s'au ținut în cursul anului adunări populare cu un rezultat îmbucurător.

Dl Dr. I. Rusan, medic cercual, a ținut o conferință liberă despre „diferite boale“ ascultată cu atențiune.

Dl I. Iarca, medic-veterinar al „Tovărășiei pentru asigurarea vitelor“ din Orăștie, poftit anume la adunare, explică scopul și mersul numitei tovărășii, invitând poporul ca la timpul său să nu pregete a intra în șirul membrilor acestei mari și binefăcătoare însoțiri. Adunarea a ascultat cu multă atențiune cele auzite cu atât mai vârtos, că dl Iarca a dat voie să i-se pună ori-ce întrebări, la cari a dat răspunsuri motivate cu multă bunăvoință și cunoștință de cauză. A și fost invitat comitetul ca să facă pașii de lipsă pentru înființarea unui grup al Tovărășiei din Orăștie în comunele din despărțire.

Dl Ioan Petrișor, a raportat despre proiectul de statute prezentat comitetului de Ioan Pampu pentru înființarea unei Reuniuni de înmormântare, a arătat starea lucrului, invitând adunarea ca să hotărască înființarea „Reuniunii de înmormântare“. Adunarea a încredințat comitetul ca atât cu privire la această reuniune, cât și la cea pentru asigurarea vitelor, să facă tot ce se cere pentru a le înfăptui.

Membrii comitetului ales pe un nou period de 3 ani sunt: director Nicolae-Petra-Petrescu; secretar: Ioan Pampu; casier: Ioan Maniu; controlor: Ioan Olar. Membrii în comitet: Ioan Petrișor, Ioan Alisandru, Dr. Enea Andrea și Ioan Tatu; suplenți: Aurel Milea, Florian Bologa, Aron Meșianu și Gheorghe Simplicean.

După închiderea adunării a urmat prînzul comun la care n'au lipsit și obicinuitele toasturi și cântări. Seara s'a dat în folosul Asociațiunii o reprezentațiune teatrală urmată de joc care a reușit de-asemenea destul de bine.

Fie ca cu toții — fruntași și popor din cele 16 comune ale noiei despărțiri a Astrei — să-ne înșirăm cu drag subț steagul ridicat de acest înalt așezământ cultural al nostru în părțile acestea, ca cultura noastră națională să-și reverse darurile sale și peste „valea Hârtibaciului“! — I. P.

Literatură și știință

Natură și caricatură.

„Peste vîrfuri trece luna
„Codru-și bate frunza lin,
Eu îmi bat cîu versuri capul
Lîngă sticla mea de vin.

Și de fumul de țigară
Nu mai văd, și nu mai știu,
Ce frumoasă e natura, —
Și ce — proaste versuri scriu.

Haralamb Călămăr.

Mamele.

De Alex. Țințariu.

Chiriac Didimoc și Pantelie Pipirig sunt vecini. Nevestele lor, amândouă cu numele de botez Maria, sunt în vecinică ceartă. Nu-i zi de Dumnezeu ca ele să nu se certe. Și să ceartă pentru ori și ce lucru de nimic; ceasuri întregi își spun vorbe de ocară, batjocoritoare; vorbe fără de nici un rost.

Dacă vre-un pui de găină de-al Mariei lui Chiriac zbură peste gard, în ograda lui Pantelie Pipirig era gata cea mai pătimășe și veninoasă ceartă, căci Maria lui Pantelie ca scoasă din minte, lăsa tot lucrul, apuca vre-o bătă, bucăți de cărămidă și se năpustea asupra bietului pui.

Mânia iei era așa de mare, că în clipa aceea nu vedea că, aruncând cu băta sau cu bucățile de cărămidă după puil de găină al Mariei lui Chiriac, nimeria hoarele (păsările) ei, frîngându-le vre-un picior, ba mai și omorînd din ele.

Cînd apoi frîntă de oboșală, înceta cu goana, își ștergea sudoarea de pe față, care era roșie și umflată, ca și cînd ea vreme îndelungată ar fi fost închisă într'un cuptor încălzit, se apropia de gard, își punea amîndouă mâinile în șolduri și începea să strige:
— De câte-ori să-ți mai spun eu, să-ți hrănești puil?

Maria lui Chiriac să apropia și ea de gard și tremurînd de mânie zicea:

— Tu hrănești puil mei, hămesito?

Și se certau, se certau până ce răgușiau sau le alungau bărbații, ca să își caute de treabă.

La rîndul ei Maria lui Chiriac, cînd vecină-sa întindea în ograda rufele spălate ca să se usuce, îndată începea să măture ograda, făcînd cu deadinsul pulbere mare, care se lăsa pe rufele albe ca zăpada...

Certele lor de multe-ori au ajuns și la judecătorie, ceia-ce lui Chiriac Didimoc și Pantelie Pipirig nici decît nu le-a venit la socoteală, căci trebuiau să își deschidă punga, ca să plătească advocații, martorii și pedeapsa. Unde mai erau apoi zilele pierdute de lucru?

La început Chiriac și Pantelie, cu vorbe bune a spus nevestelor lor ca să înceteze cu certele acele; au urmat apoi vorbe mai aspre, ba și câte o sfîntă de bătaie, dar înzădar, cele două vecine pare că suferiau de o boală fără leac.

Numai în privința asta Chiriac și Pantelie nu erau mulțumiți cu nevestele lor, cari altcum sunt femei harnice, cruțătoare, purtînd cu cea mai mare pricepere rîndul casei.

Odată, a doua zi de Crăciun, cele două vecine mai că erau să pleznească de ciudă și mânie. Nici moarte n'ar fi gândit la așa ceva! Nu aveau liniște nici o clipă; să simțeau rău dacă ședeau locului și tot așa dacă

umblau. Cu un cuvînt ardea pămîntul subț ele. Amîndouă au izbucnit apoi în plîns; plîngeau de li se scutura cămeșa.

— „Ce batjocură! Ce rușine!“ murmurau ele.

Chiriac și Maria Didimoc aveau un fecior, pe Tudorică, iar Pantelie și Maria Pipirig o fată, pe Ileana. Tudorică era fecior de însurat iar Ileana fată de măritat.

Tudorică și Ileana au jucat împreună la horă. Din pricina asta cele două vecine s'au supărat așa de mult.

Cînd Ileana a venit acasă dela horă, mamă-sa a întrebato:

— Cu cine ai jucat, tu, fată?

Ileana a fost pregătită la întrebarea asta.

— De ce mă întrebi mamă? a zis ea zîmbind.

Mamă-sa a izbucnit:

— De ce te întreb? Știi tu bine! Ce ți-am vorbit eu ție? De câte ori ți-am spus, să nu te puie păcatele să joci la horă cu prăpăditul de Tudorică al lui Pipirig!... Acuma ai fost la horă și mai mult nu. O să stai acasă, ca babele.

Tot așa a așteptat și Maria lui Didimoc pe Tudorică.

Dar Tudorică, în loc să se desvinovătescă a zis cătră mamă-sa:

— Nici o fată nu joacă așa de bine ca Ileana. E ușoară ca un fulg de zăpadă și e așa de mlădioasă. Cu noră ca ea ți s'ar duce vestea și în alte țări, mamă.

Maria lui Chiriac Didimoc a înlemnit; nu a putut să zică nici o vorbă, ca și cînd cineva ar fi stîns'o de grumaz.

În Dumineca următoare Tudorică și Ileana iar au jucat împreună la horă.

Acuma supărarea celor două vecine a fost și mai mare. Nu a avut margine.

Tudorică a spus mamei sale:

— Mamă, nu te supăra, căci Ileana o să-ți fie noră. Eu numai pe ea o iau de nevastă.

Ileana încă a spus mamei sale:

— Mamă, nu te supăra, căci Tudorică o să-ți fie ginere. Eu numai după el mă mărit...

Maria lui Chiriac și Maria lui Pantelie, în clipa aceea, cînd au auzit vorbele aceste atât de nesocotite, ar fi putut să pună jurământ că ele visează.

Cele două vecine au început să colinde pe la vrăjitoare, ca să strice dragostea tinerilor. Dar zadarnice au fost toate frămîntările lor, căci leacurile vrăjitoarelor s'au prins ca nuca de părete; Tudorică și Ileana din zi în zi tot cu mai mult foc se iubiau.

În toată Dumineca și sîrbătoarea ei jucau la horă, se mai întâlneau apoi și la țezătoare.

Intr'o zi Maria lui Chiriac a zis cătră Tudorică:

— Dragul mamei, îți împărtășesc o veste bună. O să vorbească cu tată-t'o, să pețim pe Dochia lui Ștefan Negru.

— Pentru cine, mamă? a întrebato Tudorică, prefăcîndu-se că nu înțelege pe mamă-sa.

— Pentru tine, Tudorică...

— Adecă eu să iau de nevastă pe Dochia?

— Nu poți să zici nici o vorbă rea împotriva fetei, căci e frumoasă și harnică.

— Da, mamă, într'adevăr Dochia e fată frumoasă și harnică, dar eu n'o iubesc.

— Nu iubești pe Dochia? Pe cine iubești, tu, Tudorică?

— Bine știi; eu iubesc pe Ileana.

Pe Maria lui Chiriac Didimoc a început

s'o cuprindă nădușelile. A lăudat pe Dochia, a vorbit da rău pe Ileana, dar Tudorica a rămas neinduplecat.

La aceasta a mai pus vârf și Chiriac Didimoc care a zis, că el mai bucuros ar fi să aibă de noră pe Ileana lui Pipirig, adecă și el mai cu bucurie să învoiește la împreunarea Ilenei cu Tudorică Didimoc, de cât cu Sanda lui Ion Tulbure, care ar fi după placul nevestei sale.

Cele două vecine scuipeau numai venin.

*

Cu vre-o câte-va zile înainte de Paști, Maria lui Chiriac Didimoc și Maria lui Pamfilie Pipirig, s'au întâlnit pe ulița mare a satului. Chiar atunci, jandarmii duceau legat pe Ion a lui Gheorghie Strâmbu.

Ion s'a însurat înainte cu vre-un an. A luat de nevestă pe Anica lui Pădureanu. Împreunarea lor nu a fost din dragoste și din pricina asta nici nu a avut trai bun. Se certau fiecare zi; Ion apoi s'a dat băuturii. Nu purta grije de nimic, iar avutul său se împuțina văzând cu ochii. Acuma s'a îmbătat la crâșmă, a început să se certe cu crâșmarul venetic, pe care apoi l'a lovit cu scaunul, spărgându-i capul.

Cele două vecine au fost cuprinse de un fior tainic... Mânate de o putere necunoscută, de o putere cerească, față de care nimeni nu se poate împotrivi, cu ochii scăldați în lacrimi, amândouă deodată au murmurat:

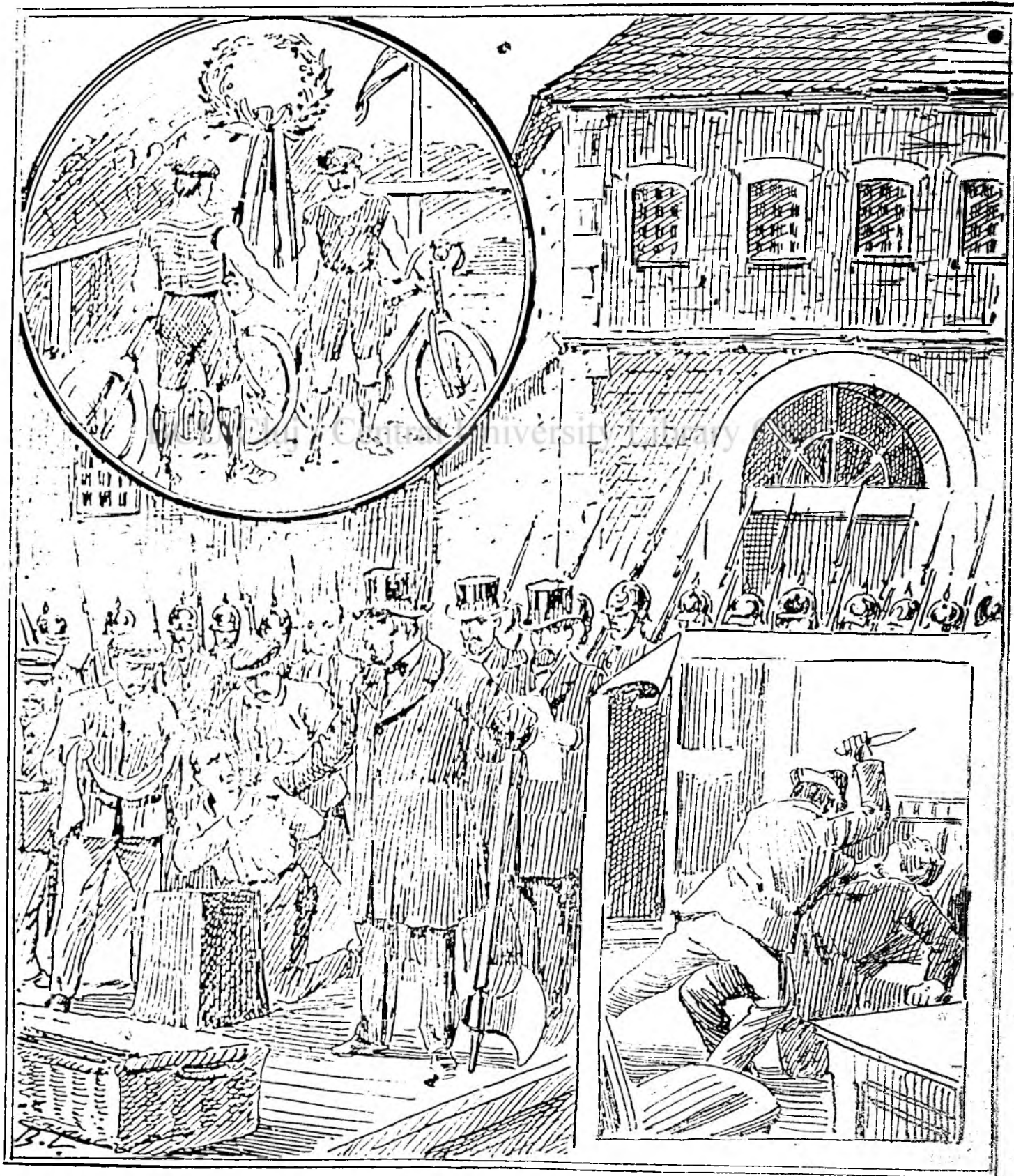
— Pentru norocul și fericirea copiilor noștri, să uităm ce a fost între noi....

Și în clipa aceea, cele două mame au uitat trecutul, întocmai cum se uită un vis înșelător, un vis urât, și împreună au mers acasă cu gândul la viitorul și fericirea lui Tudorică și a Ilenei.

Din carte cu slovă veche.

Beția aridică din cap cu totul judecata cea dreaptă — șterge memoria (ținerea de minte) — vestejește frumusețea, — slăbește sau împuținează puterea — înflăcărescă sângele — pricinuieste atât pe dinafară cât și pe dinlăuntru nelecuite răni — este ruina simțurilor, diavolul sufletului și hoțul pungii — plângerea soției sale și intristarea fiilor săi — pe cel vârtos îl face neputincios, și pe cel înțelept prost. I. M. Voiceci. (> *Albina*)

O revedere grozavă.

Otto Mayer și Oskar Brauer au fost odinioară cei mai buni prieteni. Meșteșugul lor era bicicleta (roata) cu indeletnicire. E greu de trăit, și cei doi tovarăși nu învățaseră nici un meșteșug. Astfel strămtorat, Mayer primi slujba de morar bogat în orașul Köln pentru care faptă a fost osândit la moarte. Cei doi vechi prieteni s'au întâlnit pe oșafod, adică pe locul unde se taie capul celor osândiți la moarte. Mayer, călăul, înainte de a-l ucide pe Brauer, îi zise:

Iartă mî, prtelene, apoi îi taie capul cu barda.

Cântec poporan bulgăresc.

Ce-mi albește'n zare,
 Colo la hotare,
 Pe cel mai bătrîn
 Pe malul român?

Lebede să fie,
 Ceța alburie,
 Ori au prins să cadă
 Fulgii de zăpadă?

Lebede de-or fi,
 In zbor ar porni,
 De-ar fi fost troian
 Se topea de-un an,
 Ceța de-ar fi dat,
 S'ar fi ridicat.

Nu sunt frățioare
 Lebede ușoare
 Netede la pene
 N'au căzut troiene,
 Ci sultanul iară
 A intrat în țară.

Mindrii ieniceri
 Spahii și neferi,
 Au întins cu zor
 Corturile lor,
 Și-acum poposesc
 Și se odihnesc,
 Beau și chefuiesc
 Și-mi zic din caval
 Pe celalalt mal.

Dar un ienicer
 S'a oprit stingher,
 Nici nu chefuiește
 Glumă nu glumește
 Cîntece nu cîntă
 Dorul mi-l frămîntă.
 La sultan iel pleacă
 Plînsul mi-l înecă:
 — Dă-mi stăpîne carte
 Ca să plec departe
 Peste munți și văi
 La părinții mei.

Că de nouă ani
 Trăiesc prin dușmani.
 Anii au trecut
 Și nu i-am văzut.
 Vacul văcuiește
 Mama mă jelește
 Și de nouă ori
 Dragile surori
 Flori au sămănat
 Dar nu le-au purtat
 Ci mi-s'au cernit
 Și m'au tot jelit
 Și de nouă ani
 Frații dolofani
 Iși fac fluerele
 Dar nu cântă'n iele
 Danțuri ușurele,
 Ci mi-se pornesc
 Și mă tot jelese.
 Și de dorul lor
 Mor, stăpîne, mor...

(„Lucafărul“)

I. U. Soricu.

Nu uita

stimat cetitor, — la comande sau tot felul de alte cumpărări, făcute în urma unui inserat cetit în foaia noastră, — a aminti și spune, că despre lucrurile comandate sau cumpărate ai cetit în inseratul din „Foaia Poporului“.

Prin aceasta contribui și D-Ta la răspândirea și lățirea foii noastre, iar pe de altă parte vei fi servit de grabă, fără ca aceasta să te coste ceva mai mult.

Știrile Săptămîinii.

Sibiu, 22 Septembrie n.

Pentru fondul cultural din Blaj s'au mai făcut următoarele dăruiri: Dl Dr. Emanuel Doctor, medic în Viena 3000 de cor. Dr. Oct. Russu, avocat în Sibiu 1100 de cor. Dr. Oct. Blăjan din Rimnicul-Sărat și Laura Boier, Lechința, cite 1000 de cor. Iuliu Pop, Gherla, 500 cor. Ioan Bucur, Indol, 400 cor. Aurel Trifan, Blaj, 300 apoi mai mulți preoți cite 200 de cor. și alții. Menirea fondului cultural ieste de a ajuta școalele primare lipsite ale archidiecezei de Blaj.

Dr. Eugen de Lemeni. Românii din Brașov au îndurat o pierdere mare. A murit inimosul român, avocatul Dr. Eugen de Lemeni, lăsând o soție nemângăiată și mai mulți copii mici. Eugen de Lemeni a fost un om cu dragoste nemărginită pentru neamul său. A apărut *Gazeta Transilvariei* în mai multe procese politice, vorbind cu convingere și cu putere. Dumnezeu să-l ierte.

Zăpadă în Septembrie. Vara cea nouă pare că va fi scurtă. În Ardeal urmează vremea cu soare, dar aerul s'a răcit. În România, în Valea Prahovei, Bușteni, Azuga și Sinaia însă a nins. Munții Buceciului sunt acoperiți cu zăpadă.

Un nou internat românesc de băieți. În Lugoj s'a înființat anul acesta un internat al diezei unite pentru școlarii dela liceul (gimnazul) de acolo. Din darurile episcopilor și altor oameni de inimă averea internatului se ridică la suma de 180,000 de cor. Măicestrul brutar Ștefan Bercianu a oferit pâne gratuită (de geaba) pentru anul școlar viitor întreg. Vor fi primiți 12 băieți gratuit, 10 băieți cu plata jumătate, iar alți șapte cu plata întreagă, care pentru fii de preoți e de 300 de cor. și pentru alții de 400 de cor. pe an.

Învățătorii români din dieceza Caransebeșului au ținut adunarea lor din acest an în Panciova, unde românii de-acolo, răslețiți între sirbi și nemți, i-au primit cu mare bucurie. A doua zi, învățătorii noștri au făcut o excursiune la Belgrad, capitala Sirbiei. Aici au fost întâmpinați de colegii lor Sirbi. S'au rostit și cuvântări. Din partea noastră, a răspuns *nemțește*, președintele, dl Gh. Jianu din Oravița.

Pentru zidirea bisericii românești din Panciova Românii din orașul Panciova în Bănat sunt lipsiți de biserică. Mai de mult ierau înglobați la biserica sîrbească din Panciova, dar acuma au pornit proces de despărțire și vor să-și clădească o biserică în care să preamărească pe Dumnezeu în dulcea limbă a mamei lor. Pentru aceea preotul Ioan Stroia din Panciova roagă pe toți creștinii buni să-i sprijinească cu un obol cit de neînsemnat trimis pe adresa băncii *Panciovana în Panciova*. Persoanele cari vor da sume dela 500 de cor. în sus vor fi înscrise ca membrii fondatori. Dorim fraților Pancioveni să-și vază cit mai curînd sf. lăcaș ridicat!

Poște prădate. În jurul Sibiuului au fost jăfuite în timpul din urmă mai multe oficii poștale, anume oficiul postal din Vințul de jos, Orlat și Săsciori. În comuna Săsciori, spărgătorii și-au însușit 1700 cor. Zilele trecute spărgătorii și-au încercat norocul cu jăfuirea poștei din Teiuș, dar de astă-dată au fost prinși. Erau doi, Papp Miklós, lăcătuș și Miklos János, care e proprietar a patru case din Cluj.

Răzbunare cu omor. Acum mai multe luni Ion Barbu a avut o ceartă cu Augustin Aldea din Căpîlna-de-jos. Cei doi s'au bătut și Aldea a primit rani atît de grele în bătăie, încît a zăcut vreme de trei luni. La recrutarea (asentarea) din Hususău cei doi vrășmași s'au văzut iarăși. Aldea l'a pîndit pe Barbu cînd ieșea dintr'o circiumă și l'a lovit dela spate cu un ciomag strașnic atît de tare, încît Barbu a rămas mort pe loc. Ucigașul a fost arestat.

Un protopretor pus supt acuză. Și încă unul din cele mai sălbatice pașale ale circumuirii noastre. E vorba de jupînul *D'Elle-Vaux* (parcă și numele îl arată că nu-i om de treabă) din Reșița. Iera iel obișnuit să facă mișelii cu românii dar nu pătea nici-odată nimic. Dar și-a cam luat nasul la purtare și l'a pus dracu să facă una lată: s'a atînat și de un ungar. A scos din Reșița cu jandarmii pe avocatul Török din Petroșeni. Și acum judecata l'a umflat și l'a pus supt acuză (cercetare judecătorească), și-l va pedepsi ca să-l învețe minte să nu mai încurce pe un ungar cu un ticălos de român!

Patru persoane înecate în Murăș. O mare nenorocire s'a întâmplat lingă Arad pe Murăș. Un număr de vre-o 20 de oameni treceau Murășul cu luntrea. Luntrea a fost apucată de apă și izbită de o moară unde s'a răsturnat. Patru oameni între iei și două românce s'au înecat. Pricina ar fi că luntrașii ar fi fost beți. Luntrașii, români și iei, spun însă, că fiind dimineața nu au băut decît foarte puțin și că vina ar fi a proprietarului luntrei, care le-a poruncit să primească pînă la 20 de persoane în luntre, deși după porunca poliției nu pot lua loc decît 12 oameni.

O călătorie frumoasă pe cheltuiala statului făcu muncitorul Rudolf Strossa din comuna Hondol. Neavînd ce lucra, poliția din Sibiu îl trimise acasă și-i dădu un pașaport de drum, cu care avea drumul degeaba cu trenul și primea și de mîncare. Pe pașaport se scrisese însă numele comunei *Hondol* în chip necitit și fără a se spune și comitatul. Astfel Strossa ajunse la Cluj unde poliția cetii *London* în loc de *Hondol* și-l trimise în capitala țării englezești. În Austria autoritățile puseră pecetia și-l trimiseră mai departe în țara nemțească. Strossa tăcu și iera bucuros de plimbarea asta care nu-l costa nimic. Cînd sosi însă la Berlin, capitala țării nemțești, nemții, temeinici ca totdeauna, mai cercetară odată și bine pașaportul și voriră să vorbească cu Strossa englezește, dar iel nu știa nici măcar nemțește. Atunci poliția cetii bine pașaportul, se puse să caute și să studieze prin cărți și prin hărți și scrisese apoi pe pașaport cu slovă groasă și apăsată: *Inapoi la Hondol, comitatul Hunedoara, Ungaria*. Strossa fu trimis înapoi pînă la Alba-Iulia, iar de aici merse pe jos cu toiagul pînă acasă, injurînd în gîndul lui pe nemți, cari i-au stricat plăcerea de a vedea Londra și țara englezească. Măcar că putea fi mulțumit, căci umblase vreme de 44 de zile, din 16 Iulie pînă în 19 August, bătuse țări străine și văzuse Olujul, Pesta, Viena și Berlinul pe cheltuiala statului.

Un om cu înrudiri ciudate. Un om tînăr din Paris povestește istoria vieții, în felul următor: Ieram om tînăr cînd m'am însurat. Am luat pe o văduvă de 35 de ani de nevastă. Văduva avea o fată mare și frumoasă. Tatăl meu, om văduv destul de tînăr s'a îndrăgostit de ea și a luat-o în căsătorie. Acum tatăl meu era ginerele meu, nevastă

mea îi era soacră. Nevasta tatălui meu iera soacră-mea și în același timp fiica mea mașteră. Dar să vezi altă pacoste pe capul nostru. După un an nevestele noastre născură și anume nevasta tatălui meu un băiat, iar nevastă-mea o fată. Așa, va să zică acum fiul noru-mii e frate cu mine și fetița mea e soră cu noru-mea. Bărbatul noru-mii e bunicul ficei mele și fiica mea e cumnată cu tată-meu. Of! Pentru Dumnezeu, să nu vă puie dracul să vă însurați așa cum m'am însurat ieu!

Din jertfele holerei. În orașelul *Turov* din Rusia s'a înfățișat un om care spunea că e capul serviciului de sănătate. A inspectat toate casele și locuințele oamenilor și a cercetat dacă e curățenie. Găsind în multe case murdărie a înfruntat pe proprietari spunând că holera se prinde acolo unde nu e curățenie. Ba i-a și amendat (globit) cu sume măritoare ca pedeapsă, apoi a plecat ducând banii ce încasase. Sa dovedit pe urmă că-i un pungăș și că a înșelat lumea care i-a căzut jertfă lui și nu holerei.

Din țara ciudățeniilor. Țara ciudățeniilor e America. Se întâmplă acolo lucruri cari la noi nu s'ar putea întâmpla nici-odată, lucruri sucite și cari se împotrivesc tuturor obiceiurilor noastre. Așa o întâmplare s'a petrecut la o înmormântare. Iera la înmormântarea unui tinăr. Preotul rostește o cuvântare atât de mișcătoare încât cei de față aveau lacrimi în ochi. La urmă preotul întrebă pe cei de față, după obiceiul locului, dacă mai dorește cineva să rostească o cuvântare de mângâiere către rudelo scumpului mort. Un străin ieși și începu să vorbească, arătându-și jalea pentru moartea prea de vreme a răposatului. Apoi fără de veste spuse că iel iesto agentul unei fabrici de alifie contra cheliei și că recomandă tuturor alifia asta care face să crească părul numai decît. Și mortul întrebându-l pe agent, zicea iel, și i-a crescut părul pe capul chel. „Dar domnilor, zice la urmă, trebuie să scuturați bine-bine sticla cu alifie și trebuie să frecați bine pielea când vă ungeți”. Ascultătorii însă n'au înțeles bine partea asta a cuvântării în căci, loc de a scutura sticla, începură să scutura bine-bine pe agent și-i frecau pielea în mod foarte dureros. Nu știm dacă i-a mai crescut păr pe locul frecat.

Bătăie cu omor între unguri în America. Se poate să nu se bată ungurul, când e la crăsmă? Pînă și'n America își păstrează năravul. În orașul Oxford un ungur a plătit cu viața obiceiul unguresc, de a se bate. Trei muncitori de mine (bai) și-au petrecut la circumă și s'au certat pentru o sticlă de whisky (rachiu american). Nici una, nici două, unul din iei scosese cuțitul și-l înțepă pe celălalt în pînă. Rănitul a murit. Iel se chema Barot József și iera de 33 ani. Celălaltul doi bunii tovarăși ai lui, Szekely și Hornyák au fost arestați de poliție.

Pungășia unui doctor jidan din București cu leacul lui Ehrlich. Jidanul tot jidan, s'a mintuit. Ai crede că dacă învață carte și ia titlul de doctor, de *advocat* sau *inginer* își lasă năravul de a înșela și pungăși dar vorba cea: *Lupul își schimbă părul, dar năravul ba*. Așa și tinărul doctor Grill din București. Tată-său om bogat cu avere și directorul unei mari bănci jidovești din București și bunătatea de fiu-său — un hoț de rind. Acest doctor Grill s'a apucat să vestească prin ziare, că are o sută de doze (părțile închise în tinichea) din vestitul leac al doctorului Ehrlich contra sifilisului. Lumea a

curs giră la iel, dar doctorul făcea injecții cu apă goală, amestecată cu un praf galben. Și lua bani mulți pe leac. Unui bolnav din orașul Cimpulung i-a luat 70 de lei și i-a făgăduit, că-l vindecă în trei zile. Cînd bolnavul s'a dus acasă, a văzut că boala în loc să-i treacă, a *înaintat*. Omul a venit iar la București la doctorul Grill. Și jidanul obrăznic i-a mai cerut 70 de lei ca să-l vindecă! Bolnavul nu i-a dat, ci i-a cerut să-l vindecă pe suma cea dintăiu, cum le-a fost învoiala. Grill l'a mai dat și în judecată și numai la curtea de apel (tablă) a scăpat bolnavul de obrăznicia jidanului!

Acuma însă i-s'a infundat. S'a făcut întrebare la doctorul Ehrlich care a răspuns că nu a dat leacul său lui Grill. A fost prins cu înșelăciunea și închis numai decît. Zadarnic a alergat tată-său pînă și la miniștri și a căutat să cumpere pe judecători: jupânul doctor Grill a rămas închis și judecata își urmează calea. Dacă ar fi în țara ungurească bietul jidanș, aici da, ca în țara lui, ar scăpa, căci aici jidanii pungași au cinste, dar afurisita de țara românească îi închide!

ECONOMIE

Congresul stuparilor.

În scopul perfecționării culturii albinăritului, stuparii din Austro-Ungaria și Germania s'au asociat și în tot anul țin congres în deosebite centre ale acestor monarhii. În anul acesta s'a ținut al 55-lea congres de felul acesta în Budapesta. Participanții la acest congres au favorul a călători cu preț redus eventual și alte înlezni. Vre-o 870 de stupari de deosebite naționalități s'au întrunit în pavilionul de arte din Városliget la 21 August a. c. Români au fost numai 10.

Președintele Baron Bela Ambrozy de Seden a deschis ședința în limba ungurească și germană. Apoi nevorbind toți membrii ac enși limbă, congresul s'a împărțit în două odăi: secțiunea ungurească și germană. Ședințele ungurești au fost prezidate de Szilassy Zoltan deputat dietal și cele nemțești de Bar. Ambrozy și președintele de onoare Dr. Paul Beck șef de secție în ministerul de comerț austriac.

În urma alegerilor

ce s'au făcut acum, cum și cu considerare la stările politice destul de grele, prin care trece țara noastră, e de lipsă ca

fiecare Român vrednic

și cu trageră de inimă pentru națiunea lui să-și tragă bine sama ce face. Pentru ca să fie bine informat asupra stărilor noastre fiecare din Românașii noștri să

aboneze „Foia Poporului”

care este cea mai veche foaie populară și anume întocmită pentru trebuințele poporului nostru de pretutindenea.

Prețul Abonamentului:

Pe un an Cor. 4-40
Pe o jumătate de an 2-20
De acum pînă la finea anului 1-30
Pentru țări străine pe an 11-.-

Numeri de probă

trimitem la cerere ori cui și rugăm pe abonații noștri de peste tot locul ca să lățească foaia între cunoscuți sau să ne trimită adresele celor ce ar dori să aboneze foaia. Înmulțindu-se abonații vom putea face și foaia tot mai bună și mai bogată.

Ca teme de discutat s'au prezentat la congres în limba ungurească 23 și în limba germană 13. Din aceste s'au discutat în ședințele ungurești: Despre măsura cadrelor (ramelor) mici și mari, despre roirea albinelor, înzestrarea stupului cu matcă și altele.

La nemți: Despre progresul nostru dela aflarea scoaterei fagurilor pe terenul teoriei și practicei, ce ar fi de făcut pentru apărarea contra cleiului albinelor (propolis), modul simplu al producerii de miere și valorizarea ei etc.

La fie-care lucrare s'au făcut observările obișnuite pentru cari zilele din 21—23 August a fost prea puține. În zilele din 19—26 August a fost deschisă în pavilionul de patinaj din Városliget și o expozițiune cu tot felul de lucruri ce se țin de stupărit. Albine-vii, coșnițe de multe feluri, cadre, faguri, miere, ceară, vin și oțet de miere, cozonaci cu miere, recuise și a. au fost de toți 277 de persoane cari au expus.

Au fost expuse și o mulțime de medalii, cu cari s'au premiat în urmă obiectele mai prețioase ale expozițiunii prin comisiunea aleasă spre scopul acesta.

Ședințele s'au ținut în fie-care zi înainte de ameazi, iar după ameazi s'au făcut excursiuni la Svabhegy, pe insula Margareta, la pivnițele statului din Budafok, la stupăria din Gődöllő, iar în 24 Aug. dimineața cine a voit a călătorit la Siófok și de acolo cu vaporul peste Balaton la Balaton-Füred.

Intorcându-ne dela Balaton-Füred la cina din Siófok prin toastul Baronului Krapetz din Germania s'au încheiat afacerile congresului.

A. Vlad. preot.

Deschiderea liniei ferate Sibiu—Agnita care se amânase, s'a pus pe ziua de 26 Septembrie st. n.

Tirgul de țară în Sălișteța Sibiului va avea loc pentru vite în zilele de 4 și 5 Octombrie, iar în ziua de 7 Octombrie st. n. pentru mărfuri.

Avis pentru tirgul Timișorii. Tirgul de țară de Sân-Mihai a. c. se va ținea începând cu 29 Septembrie n. inclusiv pînă la 3 Octombrie. Începând cu ziua de 29 Septembrie orele 5 dimineața se permite mănarea a ori-ce fel de vite.

Mașina de sămănat.

Subscrișul comitet central pune la dispoziția economilor noștri din comunele, în cari folosirea mașinei de sămănat nu este cunoscută, mașina *Drill de Losoncz* cu 17 rînduri, cu care se poate sămăna grâu, săcară, trifoi, napi etc. și poate fi trasă de două vite.

Cererile pentru folosire se adresează comitetului și vor fi considerate în ordinea, în care au intrat. La cererea pentru folosire să se alătore o consemnare a economilor din cutare comună, cari doresc a folosi mașina, consemnarea compusă de parohul sau învățătorul locului, în care să se facă și declarațiunea, că mașina o vor transporta pe spesele lor și o vor reda comitetului în stare bună. Celelalte condițiuni pentru folosire se vor stabili la luare în primire a mașinei.

Sibiu, 13 Septembrie 1910.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu.”

Pant. Lucaș, Victor Tordășianu,
prez. secretar.

Prețul bucatelor

In **Sibiu** la 21 Septembrie st. n.:

Grâu	Cor. 14,— până 15,—	de hectolitru
Săcară	" " " "	" " "
Ovăș	5,60 " 6,60	" " "
Cucuruz	10,— " 11,—	" " "
Cartofi	2,— " 2,50	" " "
Fasole	" " " "	" " "
Făină Nr. 8	31,— " 31,80	la 100 chilo
" " 4	30,— " 30,80	" " "
" " 5	29,— " 29,80	" " "
Slănină	180,— " 184,—	" " "
Unsoare de porc	190,— " 192,—	" " "
Său brut	56,— " 60,—	" " "
Său de lumini	76,— " 80,—	" " "
Său de lumini topit	92,— " 92,—	" " "
Săpun	64,— " 64,—	" " "
Fân	3,60 " 5,—	" " "
Lemne de foc neplutite	7,70 " 8,—	la met. cub.
" " plutite	6,25 " 6,70	" " "
Spirt rafinat	1,82 " 1,85	la litru
Spirt ordinar	1,80 " 1,83	" " "
Carne de vită pentru supă Cor. 1,08 până 1,44	la chilo	
" " " friptură	1,28 " 1,44	" " "
" " " vițel	1,— " 1,60	" " "
" " " porc	1,40 " 1,76	" " "
Ouă, 10 bucăți	—,57 " —,67	" " "
Un pătrar de miel	—,—" " —,—	" " "

In **Budapesta** în 21 Septembrie st. n.:

(Grâu și săcară de cea nouă)

Grâu de Tisa 78 chilo	Cor. 10,— până 10,20	la 50 chilo
" " " 79 " "	10,10 " 10,37	" " "
" " " 80 " "	10,15 " 10,42	" " "
Săcară	7,25 " 7,40	" " "
Orz	6,85 " 7,45	" " "
Ovăș	7,90 " 8,20	" " "
Cucuruz	5,95 " 6,05	" " "

Unsoare de porc	Cor. 176,— până 177,—	la 100 chilo
Slănină	145,— " 146,—	" " "

Sămânță de lăună C. 124,— până 160,—	la 100 chilo
" " trifoiu	112,— " 124,—

Porci îngrășați pentru untură C. 1,44 până 1,50	la chilo
" " carne	1,36 " 1,40

Viței	—,— " —,—	" " "
-----------------	-----------	-------

Pe o păreche de miei	Cor. —,— până —,—
" " oi	" " " " "

Prețul banilor în 21 August n.

	cumpărat:	vândut:
Galbeni	Cor. 11,28	11,38
100 Lei, hârtie	94,90	95,30
100 Lei, argint	94,—	94,90
Lire turcești, aur	21,45	21,65
1 funt sterlingi englezești	23,85	24,05
100 marce, aur	117,15	117,65
100 " hârtie	117,15	117,65
Napoleon	19,02	19,12
100 Ruble rusești, hârtie	253,—	254,50
100 " " argint	238,—	242,—

Târgurile de țară.

(Ziua târgurilor e însemnată după *calendarul vechii*)

- 12 Septembrie: Bichiș, Chișineu, Ghiococ, Kecskemét, Silvașul de sus.
- 13 Septembrie: Abrud, Brețeu, Hida.
- 14 Septembrie: Lăpușul-ung., Monor, Sic, Zam.
- 15 Septembrie: Boroșbeș, Reteag.
- 16 Septembrie: Ciuc-Sereda, Eted, Timișoara.
- 17 Septembrie: Alba-Iulia, Almakerék, Bachnea, Coldea, Rușii munți.
- 18 Septembrie: Buziaș, Pauliș, Șieul mare.
- 19 Septembrie: Vinga.
- 20 Septembrie: Bioziod, Bozovici, Cinenul mare, Debrețin, Iara.
- 21 Septembrie: Borșea, Cal, Crișpatac, Komárom, Ludoș, Odorheiu, Oraștie.
- 23 Septembrie: Becicherecul mare, Bran, Caransebeș.
- 24 Septembrie: Bațon, Sabăd, Seliște, (com. Sibiiului), Zabola.

26 Septembrie: Pâncota, Segedin, Silinghia.

27 Septembrie: Canija mare, Ciuc-Sân-Domocoș, Cohalm, Olpret, Sârmașul mare, Trăscău.

28 Septembrie: Arpașul de jos, Birchiș, Crasna, Jassenova, Jibău, Ilia.

Liferări, licități, arândări și altele.

(Datul este totdeauna după *calendarul nou*).

Arândarea pășunatului pentru oi peste iarnă în tabla „Biniș“, aparținătoare izlazului comun nedespărțit al Lugoșului român. Licitația se ține în 21 Octombrie st. n. Condițiile se pot vedea la oficiul de expediție al orașului Lugoj.

Arândarea pășunatului de vite de pe hotarul comunei Vurpăr. Arândarea se face pe 3 ani. Locul cam 700 jugăre și se arândează la olaltă sau în trei părți. Prețul strigării 5130 cor. (în trei părți 3300, 800 și 1030 cor.) Terminul 25 Septembrie, 2 ore. Presbiteriul evanghelic săsesc.

Lieferarea articolelor de mâncare la Inchisoarea din Gherla pe anul 1911, și anume: pentru carne în 20, lapte 21, brânză de oaie 22, slănină 23, petrolu în 27 Septembrie. Direcțiunea institutului.

Edificarea bisericii gr.-cat. din Urmeniș (comit. Sălăgiu). Oficiul parochial din Urmeniș, terminul 25 Septembrie 1910.

Vinderea de cai erariali (militari), ce se înlocuiesc cu alții. K. u. k. Train-Division Nr. 12 în Sibiu. Terminul 28 și 29 Septembrie. (Vezi publicația din foaie).

Arândarea pe 3 ani a cârciumei comunale din din Măgarei. Prețul strigării 1400 cor. Primăria comunală, terminul 5 Oct.

Arândarea localului de prăvălie din Sibiu, strada Urezului 5 (Vezi publicația din foaia de azi).

Arândarea caselor cu prăvălie din Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 36. (Vezi inseratul din foaie)

Arândarea a două cârciume ale comunei Apoldul-mare, pe timp de 3 ani. Prețul strigării: cârciuma de sub nr. 68 este 700 cor., cea de sub nr. 74 este 300 cor. Primăria comunală, terminul 25 Sept.

Arândarea cârciumei comunale din Selesul mare, pe 3 ani. Prețul strigării 600 cor. anual. Primăria comunală, terminul 30 Septembrie.

Arândarea cârciumei com. din Șaroșul-săsesc, pe 3 ani. Prețul strigării 1000 cor. anual. Primăria comunală, terminul 1 Octombrie.

Arândarea fostei cantine militare din Cisnădie, ca cârciumă publică. Prețul strigării 600 cor. Primăria comunală, terminul 28 Septembrie.

Arândarea pășunatului de iarnă în Nou și anume: „Hotarul mare“ cam 720 jugăre, „Hotarul mic“ 150 și „Hotarul bisericeii“ cam 680 jugăre. Primăria comunală, terminul 1 Noembrie.

Arândarea cârciumei comunale din Merghindeal, pe timp de 3 ani. Prețul strigării 1200 cor. Primăria comunală, terminul 11 Octombrie.

Arândarea morii comunale din Mercheașa (comit. Târnava-mare), pe 3 ani. Prețul strigării 2000 cor. anual. Primăria comunală, terminul 9 Octombrie.

Arândarea celor două mori comunale, din Laslea-mare (Szászszentlászló), prețul strigării 1000 cor. pentru fiecare, cum și arândarea cârciumei comunale cu prețul strigării 500 cor., cârciuma afară din sat cu prețul strigării 450 cor., iar cămăra pentru tăierea cârnii cu prețul strigării de 50 cor. Primăria comunală, terminul 24 Septembrie.

gării 1000 cor. pentru fiecare, cum și arândarea cârciumei comunale cu prețul strigării 500 cor., cârciuma afară din sat cu prețul strigării 450 cor., iar cămăra pentru tăierea cârnii cu prețul strigării de 50 cor. Primăria comunală, terminul 24 Septembrie.

Vânzări de lemne:

In 28, 29 și 30 Septembrie se vor vinde în pădurea „Dreisplitzwalde“ din Turnișor 314 stejari. Amănunte la primăria comunală.

In 29 Septembrie se vor vinde în cancelaria comunală din Gușterița, lângă Sibiu, 376 stejari din „Pădurea bisericeii.“ Prețul strigării 3352 cor.

Tot atunci se vor vinde 100 stânjini lemne de stejar pentru foc din pădurea „Weinischtal“ și „Fântâna rece.“ Prețul strigării 12 cor. pro stânjin. Amănunte la oficial silvanal din Sibiu.

In 24 Septembrie se va vinde în Orlaș pădurea de brad în mărime de 135 jug. cadastrale. Prețul strigării 82,251 cor.

In 27 Septembrie se vor vinde în Ujfalău mai multe păduri de lemne. Prețul strigării 119,950 resp. 110,880 cor.

In 29 Septembrie se vor vinde în Crihalma, lângă Cohalm, 2500 stejari. Prețul strigării 21,000 cor.

Arândarea hotelului comunal din Săliște. Primăria comunală, terminul 25 Sept.

Poșta Redacției.

Cociuba. Povestea D-voastră e frumoasă povestită deși firul acțiunii e cam încâlcit. Pentru ziarul nostru e însă prea lungă. O păstrăm pentru ca să dispuneți de ea.

Redactor resp.: Nicolae Bratu.

Editura și tiparul: „Tipografia Poporului“.

K. u. k. Train-Division Nr. 12.

Publicațiune.

In 28 și 29 Septembrie 1910, la 7 ore dimineața, să vor vinde prin licitațiune publică în Nagyszeben-Sibiu, pe piața Hermann (înaintea casarmei de infanterie) circa 200 de cai erariali, cari au fost folosiți mai mult la tras la trupa de Train, iar acum să înlocuiesc cu alții.

Oaii vor putea fi cumpărați de acele persoane, cari vor oferi mai mult, pe lângă plățirea momentană și depunerea speșelor de ștempel după scala obicinuită. 295 3-8

Nagyszeben-Sibiu, 3 Septembrie 1910.

Comisia de vânzare

a k. u. k. Train-Division Nr. 12.

UN BĂIAT

dela 13—15 ani să primește ca învățăcel sub condiții favorabile la **Tomă Lupuș** frazelar în Săliște (lângă Sibiu). 244 2-3

Licitație.

Consistorul arhidiecezan din Sibiu exarândează pe calea licitațiunei publice localul de prăvălie cu licență pentru beuturi din Sibiu, strada urezului Nr. 5, pe timp de 6 ani, începând cu 1 Maiu 1911.

Licitațiunea verbală, la care să primească și oferte închise, se va ținea *Mercuri, în 12 Octombrie 1910*, la 10 ore înainte de amiază în localul dela Cassa Consistorului.

Prețul de strigare 1400 cor. anual. Vădiu 20%.

Condițiile de licitare se pot vedea zilnic dela 8—12 la Cassa Consistorului.

Consistorul arhidiecezan.

CONCURS.

Sistemizându-se post de *vicenotar cercual* la notariatul de cerc *Săliște* (pretura *Săliște*), pentru îndeplinirea lui prin alegere, *eseriu concurs*, și *invit pe candidații de notar cvalificați conform cerinței legii*, de *ași inainta prin autoritatea competentă cererile lor instruate cu dovezile de lipsă la oficiul pretorial din Săliște până în 12 Octombrie a. c. la orele 5 p. m.*

Săliște în 10 Szeptemvrie 1910

Primpretorul cercual.

Nr. 981/1910

253 1—1

Arândare de pășunat.

În 2 Octombrie st. n. 1910 la orele 3 după amiază se va arânda pe calea licitațiunii publice în cancelaria comunei *Nou mai multe locuri pentru pășunatul de iarnă și anume:*

1. Așanumitul „Hotarul mare”, cam 720 jugăre.

2. Așanumitul „Hotarul mic”, cam 150 jugăre.

3. „Hotarul bisericii”, cam 680 jugăre.

Ofertele sunt a se trimite singuratic în scris sau a se face verbal. Durata pășunatului dela 1 Noemvrie până la 1 Martie.

Amănunte mai de aproape dă

Primăria comunală.

Advocatul**Dr. H. Müller**

a deschis

cancelarie advocațională

235 2—3

în

Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 27.

**In vilele noi
din grădina Flora**

sunt de închiriat dela 1 Octombrie st. n. locuințe de câte 5 odăi și încăperile de serviciu, cu curte și grădina separată.

Informații dă inspectorul realității dela Conzistorul arhidiecezan. 246 2—2

2—3 băieți

În etate dela 13 ani în sus, se primesc ca învățăcei la

Nicolae Cornea

219 3—8

măiestru zidar și măsar

Săliște, (comit. Sibiu)

Casa cu prăvălie

din Sibiu, strada Cîsnădiei nr. 36, se închiriaza dela 1 Octombrie st. n. 245 2—2

Doritorii să se adreseze la Conzistorul arhidiecezan, la inspectorul realității.

Mare succes

au inseratele în „Foaia Poporului”, unde sunt cetite de mii de persoane de pretutindenea, din toate țările și din toate cercurile sociale, atât inteligență cât și popor.

De aceea „Foaia Poporului” este cel mai potrivit organ pentru publicarea a tot felul de inserate: pentru ocuparea sau căutarea unui post, apoi pentru vânzări, arândări, cumpărări, deschideri de prăvălii și alte instituțiuni, cum și anunțarea a tot felul de mărfuri și articli ce trebuiesc persoanelor singuratic sau în familie. — Informații asupra prețului inseratelor se dau cu plăcere la

Administrația
„FOAIA POPORULUI”.

Un culegător-tipograf

versat în lucrările de accidentă se primește la

„Tipografia Poporului”
Sibiu.

Tot aci se primește și un învățăcel.

La școala centrală

din Sibiu-cetate, strada Șaguna 16, sunt de închiriat dela 1 Octombrie st. n. două locuințe constătătoare din câte 2 odăi, bucătărie, cămară, provăzute cu lumină electrică și conduct de apă. Informații se dau la Conzistor din partea inspectorului realității. 247 2—2

Se poate căpăta în tot locul

Kalodont

26 23—42 a lui Sarg

oreamă de dinți neînconjurat de lipsă păstrează dinții curați, albi și sănătoși.

Deschidere de prăvălie.

Aduc la cunoștința onoratului public, că mi-a'm deschis o

prăvălie de poame

și tot felul de delicatose.

Îndecorebi rog pentru binevoitorul aprijin al Românilor din loc și jur.

Ioan Tatu

252 1— comerciant

Sibiu, Strada Turnului Nr. 28.

Vin bun,

se află la subscrierul producător de vinuri, — anume:

Vin vechiu din	—	1907	cu	54	fil.	litra.
Vin vechiu din	—	1908	"	48	"	"
Vin Rizling și Roze	1908	"	52	"	"	"
Vin din	—	1909	"	42	"	"
Vin Rizling și Roze	1909	"	44	"	"	"
Vin alb de masă din	1909	"	38	"	"	"
Vin Roșu din	—	1908	"	54	"	"

Prețurile cele mai joase. E vin din coastele dealului Șiria (Világos) nu de grădină, nici câmpie, ci din deal.

Rog onoratul public a fi cu încredere. Butoaie dau împrumut pe timp de una lună, în caz mare de lipsă două luni.

Vinul să vînde dela 50 litro în sus, prețurile sunt calculate după litră.

Rog onoratul public a-mi scrie curat numele, comuna și gara.

Când îmi renapoiți vasăle vă rog de adresă, în fract, cu care s'a destilat vinul.

Atrag atențiunea cumpărătorilor mei (înțeleg casele private), să deșerte vinul în sticle bine atundate și așezate culcat, deoarece vinul în bute, dacă e început, nu stă ci să acrește și mucezește.

195 5—5

Cu stimă

Petru Benea

proprietar de vii și neguțător de vin,
Șila (Világos) (Arad megye)

2 case de vânzare în Orăștie

situate lângă judecătoria cercuală în strada Berăriei sub Nr. 3—5 cu licență de crîsmă și catenea se află de vânzare din mână liberă, singuratic, eventual ambele laolaltă.

Informațiuni mai detaliate să pot căpăta la *Frideric Riglai în Orăștie* (Szászváros), Piața-mare Nr. 26. 22 3—3

Un măiestru ferar

român caută un loc potrivit în o comună românească spre a se așeza acolo, unde să își poată aranja un atelier de ferărie cum și pentru potcovirea cailor și boilor.

Informațiuni se dau la administrația „Foi Poporului” în Sibiu. 248 2—3

Un băiat

de 14—16 ani se primește pe timp și mai scurt ca învățăcel în franzlăria și covrigăria lui

250 1—2

Petru Moga

Sibiu, Quergasse Nr. 1.

CASA

din Sibiu, Rosenanger 15 și Bindergasse Nr. 9, nou zidită, încă liberă de dare, foarte potrivită pentru cărcimă sau boltă, eventual pentru un birou, este de vânzare pe lângă condiții favorabile. Amănunte să dau la Wilhelm Platz, Rosmaringasse Nr. 1. 230 3—3

Un practicant

de prăvălie cu 2—3 clase gimnaziale sau reale, sănătos, deștept, priceput la vorbă și care să aibă aplicare spre comerț, se primește la

Ilie Floașiu

comerciant

în Merourea (Erd.-Szerdahely)

Pentru căsătorie

Un văduv cu 2 copii, ce are o poziție bună, caută o văduvă sau fată în vîrstă de 32—38 ani, spre a se căsători. Respectiva femeie să fie o bună econoamă, dar poate fi și fără avere. E de dorit, ca să cunoască puțin limba maghiară sau germană. O servitoare harnică din comunele noastre din Mărginime încă va fi conziderată.

Scrisorile sunt a se trimite la administrația „Foi Poporului” pe adresa „Un văduv”, de unde se vor trimite apoi respectivului. 3—3

500 Coroane

plătesc celui-ce ar mai căpăta vre-odată durere de dinți ori li va mirosi gura după-ce va folosi apa de dinți a lui Bartilla, o sticlă cu 80 fil. Ed. Bartilla-Winkler Viena 19/1. Sommergasse 1. În Sibiu: în farmaciile: în Piața mare 10; în Piața mică 27; strada Cîsnădiei 59; ulița Turnului (Saggasse); ulița Ocnei 2; farmacia Teutsch; Meltzer, str. Gusteriței și str. Cîsnădiei. În Bistrița: farmacia lui Herbert. Bebeșul-săseș: farmacia Lederhülger; Sighisoara: farmacia lui Ligner.

Să se ceară pretutindenea apriat apa de dinți a lui Bartilla. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile unde nu să poate căpăta, trimite 7 sticle cu 5 cor. 80 fil. franco. 25 14—

15 fl. face din

Numai cu 15 fl. face din materie de lână de oaie sau camgară

un rând de haină pentru domni sau un palton

după măsură și croitura cea mai nouă

Stefan Binder, croitor de domni

Sibiu, Poschen Gasse Nr. 8

Bluze de postav pentru pompieri
dela 4 fl. în sus 242 1—3

Casă de vânzare.

De vânzare este o casă constatătoare din 15 odăi, 3 pivniți, șopuri de lemne, fântână, conduct de apă etc. Casa e situată în colțul mai multor strade și are și o boltă. Poziție bună și pentru cărcimă. Doritorii să se adreseze la *Moise Muntean, Sibiu, Rannichergasse Nr. 3.* 226 3-3

Un tinăr

de 13-15 ani, care posedă limba maghiară eventual germană, află aplicare sub condițiuni favorabile în prăvălia lui

Petru I. Stiresiu
comerciant
Săliște, (comit. Sibiu)

227 4-5

Ludovic Ferencz,

croitor de bărbați,
Sibiu, str. Cisnădiei Nr. 12,
recomandă p. t. publicului

cele mai noze stufe de iarnă
în mare asertiment

noutățile

sosite chiar acum, pentru haine de bărbați stufe englezești, franțuzești și indigene, din cari se execută după măsură cele mai moderne vestminte precum: Sacko, Jaquete, și haine de salon, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune merită noutățile de stufe pentru pardisiuri și „Raglam“, cari se află totdeauna în deposit bogat.

Asupra reverenzilor confecționate în atelierul meu, îmi permit a atrage deosebita atențiune a On. domni preoți și teologi absolvenți.

În casuri de urgență confecționez un rind complet de haine în timp de 24 ore. 81 66-

Uniforme pentru voluntari, cum și tot felul de articole de uniformă, după prescripțiile croitorii cele mai noi.

Damele știu mai bine

cât este de necesară

o față frumoasă și curată,

ce putere și ce comoară,
ce avantajii are o femeie frumoasă.

A fi frumoasă este o problemă mare; nu e destul a fi bine făcut, corpulent și dragut, ci lucrul principal este a avea o față curată.

Aceasta o știu damele și de aceea îngrijesc cu cea mai mare acuratețe pentru pielea feței, ridicarea și conservarea frumseții.

CREMA-MARGIT a lui Földes

e singurul mijloc, care după întrebuințarea de 5-6 ori depărtează piștrul, petele de ficat sau orice alte zgrăbunțe, iar feței dă o înfașare curată, vioaie și tină. 92 A 7-8

Crema-Margit a lui Földes este un mijloc pentru conservarea frumseții absolut nestrăicăcios și minunat. Cât pentru succesul obținut la conservarea frumseții, aceasta să adevărește din destul prin faptul, că Crema-Margit a fost premiată în Viena la „Exposiția pentru îngrijirea frumseții și sănătății moderne“, cu medalia mare de aur și diplomă de onoare.

Se capătă în toată lumea în fiecare farmacie. Un borcănel costă 1 cor.

Trimiterea cu posta prin producătorul

CLEMENS v. FÖLDES, farmacist în ARAD.

Să capătă în Sibiu la: Fabr. Guido, C. Fritsch, farmacia. Gustav Meltzer, fabrică de săpun. Parfumeria Meltzer. I. C. Molnár, farmacie. K. Morscher, droguerie. K. Müller, farmacie. E. Rummel, farmacie. Pissel & Schmidt, farmacie. În Aguita la W. Fröhlich. În Sighișoara la A.W. Lingner. În Mediaș: Obert Ioșif.

La o familie română

fără copii, să primesc în cost și cuartir doi copii de naționalitate română. Pentru învățarea limbii maghiare să garantează. Pentru întreținerea copiilor după învoială.

Doritorii să se adreseze la administrația „Foi Poporului“. 237 3-3

Cumpărare ocazională!

Bluse pentru dame, rocuri pentru dame, haine reform, hăinuțe pentru copii, șorțuri de ori ce fel, batiste, cretoane, umbrele, ciorapi, vând în urma sezonului înaintat cu prețuri reduse. 239 2-3

Stufe moderne pentru dame

în toate culorile numai Cor. 2,20 pemetru
Mare alegere în albituri pentru domni
dame și copii, cravate și plapume.

Resturi

de diferite stufe, sephire batiste și pânză
de in dau cu 30% mai ieftin.

Abr. Schlesinger

Sibiu, strada Urezului Nr. 7.

Vinuri de masă escelente,

litra cu 40 și 48 fleri la cumpărare
de cel puțin 50 litre ofere negustoria
143 68- de vinuri

JOSEF SCHULTZ

Sibiu, strada Urezului 20

Marca de scutire: „Anker“.

Liniment. Capsici comp.
Inlocuitor pentru
Anker-Pain-Expeller
este un leac de casă valorat de mult, care să folosește de mulți ani ca fricțiune sigură — la podagră, reumatism și răcoli. —

Atenție. Din cauza imitațiilor de puțică vă loare să fim precauți la cumpărare și să primim numai stufe originale în șutule cu marca de scutire „Anker“ și cu numele Richter. Cu prețul de 80 fl., C. 1-40 și Cor. 2- — să capată aproape în toate farmaciile. Deposit principal la Iosif Török, farmacist în Budapesta.

Farmacia lui Dr. Richter la
:: „Leul de aur“ în Praga. ::
Șoseaua Elisabeta Nr. 5 nou.
Expediție zilnică. 242 46-

Singurul institut de asigurare ardelen

„TRANSYLVANIA“

Strada Cisnădiei 5. SIBIU Strada Cisnădiei 5.
recomandă

Asigurări împotriva focului

pentru edificii, recolte, mărfuri, mașini, mobile etc. pe lângă premii recunoscut de cele mai estime, și în cele mai favorabile condiții, cum și

Asigurări asupra vieții

(pentru învățători și preoți români gr.-or. și gr.-cat. dela așezămintele confesionale cu avantajii deosebite), pe cazul morții, și cu termen fix, cu plățire simplă sau dublă a capitalului; asigurări de zestre (copii), pentru serviciul militar, și asigurări pe spese de înmormântare, mai departe asigurări de accidente corporale, contra infracției (furt prin spargere) și asigurări de pagube la apaducte. 18 33-

Sumele plătite pentru pagube de foc până la finea anului 1909 K 4.831,168-51
Capitale asigurate pe viață achitate 4.571,035-31

Starea asigurărilor cu foc K 112.045,412-
sfârșitul anului 1909 viață 10.847,132-
Fonduri de întemeiere și de rezervă 2.309,387-

Prospecte în combinațiile cele mai variate se trimit și se dau gratuit orice informații în birourile Direcțiunii, strada Cisnădiei Nr. 5 și la toate agenturile. Persoane versate în Acuziții, cari au legături bune, se primesc în serviciul Institutului în condiții favorabile.

Auleo!

Afuri-ita de tuse
mă inneacă.

La tuse, răgușală și întrocenare ajută
sigur și repede

Pastilele de piapt ale lui Egger

au un gust admirabil și nu strică pofta de mâncare.

Un carton 1 cor. și 2 cor.

Carton de probă 50 fl.

Depoul central:

farmacia „La palatia“

Budapest, VI, Váci körut 17.

Trăiancă!

Pastilele lui Egger
mă scăpară iute.

În Sibiu să poate căpăta la Guido Fabritius, Carol Morscher, Carol Müller, E. Rummier, Karl Pissel, August Teutsch.

În S:beș la Wilhelm Lederbilger și Ludvig Binder.

254 1-26

Premiat
la expoziția industrială din Sibiu în 1903.

Roate de tors

din material uscat și mers liniștit, pe lângă garanție, să afle de vânzare la

Emil Krauss
strugărie și atelier cu putere motrică
Sibiu-Nagyszeben,
Margarethengasse Nr. 5.
Ori ce roată ce nu ar merge bine,
se primește înapoi.

Pene de pat boama ieftină!

5 Kilo: noue, scărmanate cor. 9.60; mai bune cor. 12.—; albe, moi, pufoase, scărmanate cor. 18.—; cor. 24.—; albe ca zăpada, moi, pufoase, scărmanate cor. 30.—; cor. 36.—.

Expedarea franco cu rambursă. Schimb și reprimire să admită pe lângă rebonificare de po-ta. 251 1-6

Benedickt Sachsel, Lobes 184.
posta Pilsen, Boemia.

Nici când!

nu mai schimb altul cu săpunul meu, de când folosesc săpunul de lapte de crin-Steckenpferd (marca Steckenpferd) de Bergmann & Co. Teschen a. E. fiindcă acest săpun rămâne singur cel mai eficace decât toate săpunurile medicinale, cum și pentru îngrijirea unui teint frumos, moale și delicat. Bucata cu 80 fileri să capătă în toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile etc. 40 29-40

Mai mult ca 600 dame cu avere

voiesc a să mărita urgent. Fără excepție de ocupațiune și religiune numai acei domni să pot insinua — chiar și fără avere — cari doresc căsătorie serioasă.

L. Schlesinger
BERLIN 18, Deutschland
212 52-52

Portland și Romancament

de Braşov și Beociner

Pentru zidiri

Traverse

Stucatură de trestie Impletitură „Bacula“

Materialul de zidit în viitor.
Ieftinește orice zidire.

Tevi

de fier corăcit și fier rturnat precum și Filings
Pumpe pentru fântâni și alte Industrii
Sfedele de găurit pământul și la fântâni

Tot felul de articli tehnici

Fier de Cudsir în rude, fier modelat, fier în rude și fier de încheiat

în 600 profile și dimensiuni se află în depozit.

Carol F. Jickeli, Sibiu și Alba-Iulia.

Câteva cuvinte asupra boalelor secrete.

E trist, — dar în realitate adevărat că în vremea de azi e bătătoare la ochi mulțimea acelor oameni, a căror sânge și sucuri trupești sânt atro-fiate și cari în urma nărușii din tinerete și prin deprinderi rele și-au sdronciat sistemul nervos și gătura spirituală. E timpul suprem ca această stări îngrozitoare să se pună capăt. Trebuie să fie cineva care să dea tinerimii deslușiri bine-voitoare, clăcare și amănunțite în tot ce privește viața sexuală, — trebuie să fie cineva care să omenii să-i îndrepteze fără teamă, fără răză și cu încredere sdecarile lor secrete. Dar nu e la dejuna încă a Sefitului aceste năcaruri ori și cal, el trebe să ne adresăm unui astfel de medic specialist, conștientos, care știe să dea asupra vieții sfatari bune sexuale și știe a sja și morburilor ce de-a-ventos există atunci apoi va înceta existența boalelor secrete.

De o chemare snt de mltășă și pentru acest scop e institutul renumit în toată țara și în Europa PALOCZ, medic de spital, specialist, (Budapesta VII, Rákóczi-ut. 10), unde pe lângă discreția cea mai strictă, primește ori cine (atât bărbații cât și femeile) deslușiri asupra vieții sexuale, unde sângele și sucurile trupești ale bolnavului să curgă, nervii să se întărească, tot organismul să se serească de materile de boală, chinurile suferințelor să se linștească.

Fără costarharăa orupțiunilor sialele dr. PALOCZ vindecă deja de ani de zile repede și radical cu metodeli sAn proprii de vindecare chiar și cazurile cele mai negre, sialele sifilitice, boala de țevă, boala, nervi și para spinali, lunc-paturile de confuzie a minții, umblările onanale și ale sifiliticilor, serecțiunile de spută, sialele puterii sibileteșe (impotența), vătămăturile, de siale de sânge de plăm și toate boalele organelor sexuale secrete snt. Pentru țevă și țevă de acceptare separată și sira secrete. În necare privește cura, depă-larea nu este pierdută, nici doră mltă, din ori ce cură și sira putea veri în persoană, atunci cu puțină sira se va de răspuns amănunțit foarte discret prin scrisoare (în epistolă și de spută și se silitare numai mltă de răspuns) Limba română se vor-kește perfect. După încheierea curei, epistolele se snt, ori la dorință să retrimit sdecarile Institutului îngrijite și de medicamente speciale. Vizitele se primesc începând dela 10 ore a. m. și până la 5 ore p. m. (Duminică până la 12 ore a. m.) Adresă: Dr. PALOCZ, medic de spital, specialist, Budapest VII, Rákóczi-ut. 10. 86 61-

Atelier de curelărie, șelărie și coferărie

ORENDT G. & FEIRI W.

(odinoară Societatea curelărilor.)
Str. Cisnădiei 45. SIBIU. Heltauergasse 45.

Magazin bogat în articole pentru
cărățat, călărit, vânător, sport și voiaj, peclăzi
și proceveșari, portmoneș și bretele solide
și alts

articole de gelațerie
cu prețurile cele mai moderate.

Carule de mașini, curele de esent și legat, Sky (vârșobi)
permanent în depozit.

Tote articolele din branșele numite și reparatura lor se eșecută prompt și ieftin.

Liste de prețuri, la cerere, se trimit franco. 81 43—

Comarșele prin poștă se eșecutesc prompt și conștientos.

Mare depozit de hamuri pentru cai dela sciturile cele mai ieftine până
la cele mai bune, coperitoare (taluri) de cai și cofere de călătorie.

Cară și căruțe de ori ce proporțiuni

din cel mai
bun material
neîntrecut
de
durabile
și ușoare
la mârș
liferează cu
preț
convenabil

Fabrica fiilor M. LUNGU

Rășinari (Resinár) Szeben- megye

Tipografia Poporului, Sibiu